

Επίσημη Εφημερίδα

των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

ISSN 0250-815X

C 87

28ο έτος

9 Απριλίου 1985

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

I Ανακοινώσεις

.....

II Προπαρασκευαστικές πράξεις

Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή

85/C 87/01

Γνωμοδότηση για μία πρόταση απόφασης του Συμβουλίου που τροποποιεί την απόφαση 75/327/ΕΟΚ σχετικά με την εξυγίανση της οικονομικής κατάστασης των σιδηροδρομικών επιχειρήσεων και την εναρμόνιση των κανόνων που διέπουν τις οικονομικές σχέσεις μεταξύ των επιχειρήσεων αυτών και των κρατών και την πρόταση κανονισμού που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1107/70 του Συμβουλίου για τις ενισχύσεις που χορηγούνται στον τομέα των σιδηροδρομικών, οδικών και εσωτερικών πλωτών μεταφορών

1

85/C 87/02

Γνωμοδότηση για μία πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου για την τροποποίηση της οδηγίας 74/63/ΕΟΚ περί καθορισμού των ανώτατων ορίων περιεκτικότητας για τις ανεπιθύμητες ουσίες και προϊόντα στις ζωοτροφές, της οδηγίας 77/101/ΕΟΚ περί της εμπορίας των απλών ζωοτροφών και της οδηγίας 79/373/ΕΟΚ περί της εμπορίας σύνθετων ζωοτροφών

4

85/C 87/03

Γνωμοδότηση για την πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου σχετικά με τα υγειονομικά προβλήματα και τα προβλήματα υγειονομικού ελέγχου όσον αφορά την εισαγωγή από τρίτες χώρες προϊόντων με βάση το κρέας

6

85/C 87/04

Γνωμοδότηση για την

- πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 337/79 περί κοινής οργάνωσης της αμπελοοινικής αγοράς,
- πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 338/79 περί καθορισμού ειδικών διατάξεων σχετικών με τους οίνους ποιότητας που παράγονται εντός καθορισμένων περιοχών,
- πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την παρέκκλιση από το καθεστώς που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 456/80 περί χορηγήσεως πριμοδοτήσεων προσωρινής εγκατάλειψης και οριστικής εγκατάλειψης ορισμένων εκτάσεων φυτευμάτων με αμπέλους καθώς και πριμοδοτήσεων για παραίτηση αναφύτευσης,
- πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για τη χορήγηση, για τις αμπελουργικές περιόδους 1985/86 έως 1989/90, πριμοδότησης οριστικής εγκατάλειψης ορισμένων εκτάσεων που καλλιεργούνται με άμπελο,
- τροποποίηση της πρότασης κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 337/79 περί κοινής οργάνωσης της αμπελοοινικής αγοράς

8

85/C 87/05

Γνωμοδότηση για την

- τρίτη τροποποίηση της πρότασης κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 337/79 περί κοινής οργάνωσης της αμπελοοινικής αγοράς,
- τροποποίηση της πρότασης κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 337/79 περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον αμπελοοινικό τομέα,
- τροποποίηση της πρότασης κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 338/79 περί θεσπίσεως των ειδικών διατάξεων σχετικά με τους οίνους ποιότητας που παράγονται σε καθορισμένες περιοχές

13

85/C 87/06

Γνωμοδότηση για τις προτάσεις της Επιτροπής για την εφαρμογή μεσογειακής πολιτικής της διευρυμένης Κοινότητας

14

85/C 87/07

Γνωμοδότηση για την «πρόταση δέκατης έκτης οδηγίας του Συμβουλίου για εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα ΦΠΑ: κοινό καθεστώς που εφαρμόζεται για ορισμένα αγαθά στα οποία έχει επιβληθεί οριστικά ΦΠΑ, τα οποία εισάγονται από τελικό καταναλωτή ενός κράτους μέλους από άλλο κράτος μέλος»

19

85/C 87/08

Γνωμοδότηση για την πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου που τροποποιεί την οδηγία 69/335/ΕΟΚ περί των εμμέσων φόρων των επιβαλλομένων επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων

21

II

(Προπαρασκευαστικές πράξεις)

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Γνωμοδότηση για μία πρόταση απόφασης του Συμβουλίου που τροποποιεί την απόφαση 75/327/ΕΟΚ σχετικά με την εξυγίανση της οικονομικής κατάστασης των σιδηροδρομικών επιχειρήσεων και την εναρμόνιση των κανόνων που διέπουν τις οικονομικές σχέσεις μεταξύ των επιχειρήσεων αυτών και των κρατών και την πρόταση κανονισμού που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1107/70 του Συμβουλίου για τις ενισχύσεις που χορηγούνται στον τομέα των σιδηροδρομικών, οδικών και εσωτερικών πλωτών μεταφορών⁽¹⁾

(85/C 87/01)

Στις 31 Ιανουαρίου 1984, το Συμβούλιο αποφάσισε να ζητήσει τη γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, σύμφωνα με το άρθρο 75 της συνθήκης ΕΟΚ για τις παραπάνω αναφερόμενες προτάσεις.

Το τμήμα μεταφορών και επικοινωνιών, στο οποίο ανατέθηκε η προετοιμασία των σχετικών εργασιών, υιοθέτησε τη γνωμοδότησή του στις 5 Δεκεμβρίου 1984. Εισηγητής ήταν ο κ. Von Der Decken, ο οποίος υπέβαλε γραπτή έκθεση.

Η ΟΚΕ υιοθέτησε την ακόλουθη γνωμοδότηση, κατά τη 223η σύνοδο ολομέλειάς της (συνεδρίαση της 30ής Ιανουαρίου 1985), χωρίς ψήφους κατά και με μια αποχή:

ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Η ΟΚΕ επικροτεί καταρχήν την πρωτοβουλία αυτή της Επιτροπής γιατί για πρώτη φορά από χρόνια αναλαμβάνεται πάλι η σοβαρή προσπάθεια για μια συμβολή στη λύση των προβλημάτων των σιδηροδρόμων. Ενώ η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων περιορίσθηκε κατά τα τελευταία χρόνια να δει το σύνολο των προβλημάτων σε περιθωριακούς τομείς και ήταν της γνώμης ότι μέσω μιας ενισχυμένης συνεργασίας των σιδηροδρόμων θα μπορούσε να βελτιωθεί η οικονομική κατάσταση, επανήλθε τώρα στην ουσία του θέματος, γιατί η δημιουργία περισσότερο ανταγωνιστικής ισότητας ευκαιριών μεταξύ των διαφόρων φορέων μεταφορών δρίζεται στο κέντρο της πρωτοβουλίας της. Ουσιαστικό ρόλο διαδραματίζουν, μεταξύ άλλων, εδώ τα προβλήματα της ευθύνης για τα έξοδα των έργων υποδομής στους σιδηροδρόμους, του ορισμού της οικονομικής ισορροπίας των σιδηροδρόμων, της εξόφλησης χρεών που είχαν συναφθεί ενωρίτερα από τις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις, καθώς και το θέμα των κοινών οικονομικών υποχρεώσεων των σιδηροδρόμων.

Συγχρόνως όμως, η ΟΚΕ εκφράζει ενδιαασμούς όσον αφορά ορισμένα σημεία της πρότασης της Επιτροπής και κρίνει ότι τα σημεία αυτά θα πρέπει να τροποποιηθούν όπως προτείνει παρακάτω.

ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. **Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου που τροποποιεί την απόφαση 75/327/ΕΟΚ σχετικά με την εξυγίανση της οικονομικής κατάστασης των σιδηροδρομικών επιχειρήσεων και την εναρμόνιση των κανόνων που διέπουν τις οικονομικές σχέσεις μεταξύ των επιχειρήσεων αυτών και των κρατών**

- 1.1. **Άρθρο 1 παράγραφος 1 (νέο άρθρο 2α) καθώς και παράρτημα Ι**

1.1.1 Αξίζει να επικροτηθούν οι στόχοι της διάταξης αυτής. Με τον τρόπο αυτό και με την αύξηση της διαφάνειας στις οικονομικές σχέσεις μεταξύ σιδηροδρόμων

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 36 της 10. 2. 1984, σ. 5.

και κράτους επιδιώκεται η επίτευξη μιας καλύτερης εκτίμησης της απόδοσης των σιδηροδρομικών επιχειρήσεων, η εξίσωση στο σημείο αυτό των σιδηροδρόμων με τους άλλους φορείς εσωτερικών μεταφορών και η αύξηση της ανταγωνιστικότητας των σιδηροδρόμων.

1.1.2. Ωστόσο, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η ανάληψη του κόστους έργων υποδομής από το κράτος δεν μπορεί να λύσει ούτε άμεσα τα οικονομικά προβλήματα των σιδηροδρομικών εταιρειών ούτε να εξαλείψει μόνη τα αίτια των προβλημάτων αυτών. Κατά βάθος εδώ πρόκειται προπαντός για μια μεγαλύτερη διαφάνεια και σαφέστερο διαχωρισμό των ευθυνών.

1.1.3. Σχετικά με τη μέθοδο υπολογισμού που προτείνεται στο παράρτημα I η ΟΚΕ εκφράζει ενδοιασμούς για το αν ο τρόπος μιας ενιαίας μεθόδου υπολογισμού σε όλες τις χώρες είναι ορθός. Αυτό θα πρέπει να ελεγχθεί σε μια μελέτη με παραδείγματα από όλες τις χώρες.

1.1.4. Ιδιαίτερα η ΟΚΕ εκφράζει την έκπληξή της για το ότι στη μέθοδο υπολογισμού της Επιτροπής δεν λαμβάνεται υπόψη το εξωτερικό κοινωνικό κόστος. Αυτός ο τρόπος θεώρησης της Επιτροπής που στηρίζεται καθαρά σε κριτήρια της οικονομικής των επιχειρήσεων δεν λαμβάνει με τον τρόπο αυτό καθόλου υπόψη τις πολιτικοοικονομικές επιπτώσεις κάθε φορέα μεταφορών.

Σχετικά, υπενθυμίζονται τα πλεονεκτήματα τα οποία προσφέρουν συνεχώς οι σιδηρόδρομοι στην κοινωνία ολόκληρη: Ασφάλεια κυκλοφορίας, περιορισμένος επηρεασμός του περιβάλλοντος, ορθολογική χρήση της ενέργειας, περιορισμένη ανάγκη χώρου, μείωση κυκλοφοριακών συμφορήσεων.

Οι σιδηρόδρομοι δεν ανταμείβονται οικονομικά για τις θετικές τους εξωτερικές υπηρεσίες, κάτι που αποτελεί πλουτισμό για το σύνολο χωρίς ανταπόδοση. Ταυτόχρονα οι ανταγωνιστές των σιδηροδρόμων δεν επιβαρύνονται με κοινωνικές δαπάνες. Έτσι, προκύπτει μια στρέβλωση, που σε τελική ανάλυση ζημιώνει τους σιδηροδρόμους έναντι των ανταγωνιστών τους. Αν λοιπόν η Επιτροπή θέλει να εξισώσει σοβαρά τις συνθήκες ανταγωνισμού μεταξύ των διαφόρων φορέων μεταφορών, τότε θα πρέπει να λάβει υπόψη και το εξωτερικό κόστος, καθώς και να συγκρίνει τα πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα των διαφόρων φορέων μεταφορών.

Παράλληλα πρέπει να υπογραμμισθεί ότι η ΟΚΕ έχει γνωμοδοτήσει για το θέμα αυτό. Έτσι, στη γνωμοδότησή της πρωτοβουλίας για την πολιτική μεταφορών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας της δεκαετίας του '80 του Οκτωβρίου 1982, αναφέρονται τα εξής:

«Σύμφωνα με τη βασική ιδέα της θέσης πραγματιστικών στόχων για την ευρωπαϊκή πολιτική μεταφορών, είναι απαραίτητο να καθοριστούν βασικές αρχές του διακανονισμού των εξόδων, για τα έργα υποδομής, τα οποία έχουν μεν μια θεωρητική θεμελίωση, αλλά συγχρόνως μπορούν να εφαρμοστούν στην πράξη. Το

Συμβούλιο πρέπει να ζητήσει από την Επιτροπή να επεξεργαστεί πρακτικές προτάσεις λύσεων σε απλή μορφή.

Στις προτάσεις της Επιτροπής θα πρέπει, μεταξύ άλλων, να ληφθεί υπόψη η ανάγκη να υπάρχει μεγαλύτερη προσέγγιση μεταξύ των φόρων για τα έργα υποδομής και του εξωτερικού κόστους, συμπεριλαμβανομένου του κόστους των οχλήσεων καθώς και να γίνεται περισσότερο ορθολογική χρήση της ενέργειας στις μεταφορές.»⁽¹⁾

1.1.5. Σχετικά με τις διάφορες διατάξεις του άρθρου 1 παράγραφος 1 μπορεί, καταρχήν, να διαπιστωθεί ότι η διατύπωση της παραγράφου 1 του νέου άρθρου 2α θα μπορούσε να έχει σαν αποτέλεσμα το διαμελισμό του σιδηροδρομικού δικτύου όσον αφορά την οικονομική ευθύνη. Προτείνεται γι' αυτό να διατυπωθεί η παράγραφος 1 του νέου άρθρου 2α ως εξής:

«Το κράτος αναλαμβάνει την οικονομική ευθύνη για τη συντήρηση και την επέκταση του σιδηροδρομικού δικτύου.»

Σχετικά η ΟΚΕ είναι της γνώμης ότι στην περίπτωση της ανάληψης της οικονομικής ευθύνης από το κράτος θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι υφιστάμενες νομικές και οργανωτικές διαρθρώσεις των σιδηροδρομικών εταιρειών.

1.1.6. Η ΟΚΕ έχει επίσης τη γνώμη ότι, ενδεχομένως, δεν θα πρέπει να αναλαμβάνει μόνο το κράτος, αλλά και οι περιφέρειες ή οι κοινότητες, ένα τμήμα του κόστους. Αυτό θα οδηγούσε σε ενδεχόμενη βελτίωση των τοπικών μεταφορικών επιδόσεων στον τομέα των σιδηροδρόμων (π.χ. με την προσαρμογή των επιδόσεων αυτών στο τοπικά δεδομένα). Θα πρέπει ωστόσο να ληφθεί μέριμνα ώστε να μην επιδεινωθεί ακόμη περισσότερο η κατάσταση των μειονεκτικών περιοχών, ή/και ενδεχομένως αυτές να ερημωθούν.

1.1.7. Σχετικά με την παράγραφο 2 του νέου άρθρου 2α η ΟΚΕ είναι της γνώμης ότι η διάταξη αυτή έχει ένα πολύ γενικό χαρακτήρα. Καταρχήν δεν εκφράζει σαφώς αν η εξασφάλιση της κάλυψης των δαπανών έργων υποδομής θα πραγματοποιηθεί από πιστώσεις του κράτους. Δεύτερο θα πρέπει να εκφραστεί σαφώς αν η εξασφάλιση αφορά όλες τις δαπάνες, οι οποίες σχετίζονται με τη διατήρηση και συντήρηση του σιδηροδρομικού δικτύου. Τρίτο δεν αναφέρονται οι τρόποι καθορισμού του ποσού που πρέπει να διατίθεται ετησίως στην αρχή του οικονομικού έτους για την κάλυψη των δαπανών έργων υποδομής των σιδηροδρόμων.

1.2. Άρθρο 1 παράγραφος 2 (νέο άρθρο 49) καθώς και παράρτημα II

1.2.1. Η διάταξη αυτή δεν είναι νέα. Από τις περισσότερες πλευρές είναι ταυτόσημη με τα άρθρα 2 έως 4 της πρότασης της Επιτροπής της 27ης Ιανουαρίου 1981 για

(¹) ΕΕ αριθ. C 236 της 13. 12. 1982, σ. 9, σημείο 4.4.

έναν κανονισμό του Συμβουλίου για τον καθορισμό της προθεσμίας και των προϋποθέσεων για τη δημιουργία της οικονομικής ισορροπίας των σιδηροδρομικών επιχειρήσεων ⁽¹⁾. Η πρόταση αυτή, για την οποία η ΟΚΕ εξέδωσε γνωμοδότηση ⁽²⁾, δεν είχε γίνει αποδεκτή από το Συμβούλιο.

1.2.2. Κάτι το θετικό στη διάταξη αυτή είναι το γεγονός ότι, σε αντίθεση προς την πρόταση του 1981, αφήνεται στα κράτη κατά τον καθορισμό του χρονικού διαστήματος, το οποίο πρέπει να ληφθεί υπόψη κατά την εκτίμηση της οικονομικής ισορροπίας, ένα ορισμένο περιθώριο δράσης.

1.2.3. Διερωτάται όμως κανείς, αν το παράρτημα II της πρότασης της Επιτροπής όσον αφορά τις έννοιες και τις διατυπώσεις που περιλαμβάνονται σ' αυτό είναι δυνατόν να εφαρμοσθεί, και μάλιστα σε όλα τα κράτη μέλη.

1.3. Άρθρο 1 παράγραφος 3 (νέο άρθρο 5α)

1.3.1. Με τη διάταξη αυτή επιδιώκεται η εξόφληση χρεών τα οποία συνήφθησαν ενωρίτερα από τους σιδηροδρόμους. Ο στόχος αυτός πρέπει να επικροτηθεί, διότι με τον τρόπο αυτό δημιουργείται ένα σημαντικό όργανο για τον περιορισμό της αυξανόμενης επιδάρυνσης χρεών τουλάχιστων μερικών σιδηροδρομικών επιχειρήσεων και για τη βελτίωση της διάρθρωσης κεφαλαίου.

1.3.2. Πρέπει όμως να διαπιστωθεί ότι η διάταξη αυτή είναι διατυπωμένη πολύ γενικά ή κατά έναν πολύ δεσμευτικό τρόπο. Έτσι, παραδείγματος χάρι, δεν προσδιορίζεται με ακρίβεια το ύψος του χρέους που εξοφλείται.

Εκτός αυτού τίθεται το ερώτημα αν, υπό τις δεδομένες συνθήκες, είναι ρεαλιστικό να ισχυριζόμαστε ότι αρκούν τέσσερα χρόνια για τη μείωση του δανεισμού των επιχειρήσεων σε ένα ορισμένο ποσοστό. Επίσης, πρέπει να τεθεί και το ερώτημα αν η επιδιωκόμενη παραλληλότητα με τα μέτρα για τις οδικές μεταφορές είναι δυνατή. Τέλος, η ΟΚΕ παρατηρεί ότι η μείωση του δανεισμού των σιδηροδρομικών επιχειρήσεων σε ένα ανώτατο ποσό δεν θα πρέπει να έχει αρνητική επίδραση όσον αφορά αναγκαίες επενδύσεις στον τομέα των σιδηροδρόμων.

1.4. Άρθρο 1 παράγραφος 4 (νέο άρθρο 13α)

1.4.1. Η ΟΚΕ διαπιστώνει ότι η μετατροπή των κοινοτικών υποχρεώσεων των σιδηροδρόμων σε συμβατικές

συμφωνίες αποτελεί ένα σωστό δήμα προς τη δημιουργία καθαρότερων σχέσεων μεταξύ κράτους και σιδηροδρομικών επιχειρήσεων, καθώς και την καλύτερη προσαρμογή των παροχών προς τις ανάγκες και τη δυνατότητα σαφέστερης διάκρισης μεταξύ ιδιωτικών οικονομικών και κοινοτικών οικονομικών παροχών. Η εφαρμογή της διάταξης αυτής δεν θα πρέπει ωστόσο να οδηγήσει στην αμφισβήτηση των υποχρεώσεων των σιδηροδρόμων οι οποίες συνδέονται με την έννοια της δημόσιας υπηρεσίας. Τέλος, η ΟΚΕ εκφράζει τη γνώμη ότι η διάταξη αυτή της παραγράφου 1 του νέου άρθρου 13α θα πρέπει να διατυπωθεί με δεσμευτικότερο πιο συγκεκριμένο τρόπο. Αυτό αφορά, ιδιαίτερα, τη διατύπωση «στα πλαίσια του δυνατού», καθώς και την έννοια «σύμβαση».

1.4.2. Όσον αφορά τη δεύτερη παράγραφο του άρθρου αυτού, η ΟΚΕ κρίνει ότι, λόγω της ασαφούς διατύπωσης της, μπορεί να οδηγήσει σε διαφορετικές ερμηνείες. Η ΟΚΕ βλέπει βέβαια την ανάγκη της εφαρμογής ορθολογικών μέτρων από τις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις, φοβάται όμως ότι η διάταξη αυτή θα μπορούσε να προχωρήσει επιπλέον και στην κατάργηση όλων ή ενός τμήματος των κοινοτικών οικονομικών υποχρεώσεων των σιδηροδρομικών επιχειρήσεων. Αυτό θα είχε σοβαρές συνέπειες τόσο για το κοινωνικό σύνολο όσο και για τους εργαζόμενους που απασχολούνται στον τομέα των σιδηροδρομικών μεταφορών.

2. Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1107/70 του Συμβουλίου για τις ενισχύσεις των σιδηροδρομικών, οδικών και εσωτερικών πλωτών μεταφορών

2.1. Η πρόταση αυτή αποτελεί απλώς μια λογική συνέπεια της πρότασης που αφορά την απόφαση 75/327/ΕΟΚ, και ιδιαίτερα το άρθρο 13α αυτής της απόφασης. Γι' αυτό ισχύουν λίγο ή πολύ τα ίδια επιχειρήματα είτε φόβοι όπως παραπάνω (βλ. σημείο 1.4). Εκτός αυτού η ΟΚΕ εκφράζει το φόβο ότι η εφαρμογή στους σιδηροδρόμους των περί ενισχύσεων διατάξεων της σύμβασης, μετά από ένα τόσο σύντομο διάστημα, δεν λαμβάνει υπόψη της τη σημερινή κατάσταση των σιδηροδρόμων και, συνεπώς, είναι εξωπραγματικό. Τέλος, η ΟΚΕ πρέπει να προειδοποιήσει ακόμη μια φορά για τις σχετικά με τις γενικές διατυπώσεις ασάφειες (ιδιαίτερα στην παράγραφο 4 του νέου άρθρου 5), ιδίως δεδομένου ότι στην περίπτωση αυτή πρόκειται για το κείμενο ενός κανονισμού.

Βρυξέλλες, 30 Ιανουαρίου 1985.

Ο Πρόεδρος
της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

Gerd MUHR

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 37 της 20. 2. 1981, σ. 7.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 343 της 31. 12. 1981, σ. 6.

Γνωμοδότηση για μία πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου για την τροποποίηση της οδηγίας 74/63/ΕΟΚ περί καθορισμού των ανώτατων ορίων περιεκτικότητας για τις ανεπιθύμητες ουσίες και προϊόντα στις ζωοτροφές, της οδηγίας 77/101/ΕΟΚ περί της εμπορίας των απλών ζωοτροφών και της οδηγίας 79/373/ΕΟΚ περί της εμπορίας των σύνθετων ζωοτροφών (1)

(85/C 87/02)

Το Συμβούλιο αποφάσισε, στις 27 Σεπτεμβρίου 1984, να ζητήσει προαιρετικά, σύμφωνα με τις διατάξεις της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, τη γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για την παραπάνω πρόταση.

Το τμήμα γεωργίας, στο οποίο ανατέθηκε η προετοιμασία των εργασιών, υιοθέτησε τη γνωμοδότησή του, στις 10 Ιανουαρίου 1985, με δάση την προφορική έκθεση του εισηγητή κ. Wick.

Η ΟΚΕ υιοθέτησε, κατά την 223η σύνοδο ολομέλειάς της (συνεδρίαση της 30ής Ιανουαρίου 1985) με 78 ψήφους υπέρ και 12 αποχές, την ακόλουθη γνωμοδότηση:

Η ΟΚΕ επικροτεί την πρόταση της Επιτροπής με την επιφύλαξη των εξής παρατηρήσεων:

1. Γενικές παρατηρήσεις

1.1. Η ΟΚΕ διαπιστώνει ότι η προσαρμογή του καθορισμού των ανώτατων περιεκτικότητων της επιβλαβούς ουσίας aflatoxin B 1 σε πρώτες ύλες φυτικής προέλευσης για την παρασκευή σύνθετων ζωοτροφών αποτελεί το κύριο σημείο της πρότασης.

1.2. Η ΟΚΕ λαμβάνει υπόψη ότι κατά τα τελευταία χρόνια σημειώθηκαν περαιτέρω σημαντικές επιτυχίες στην έρευνα της δράσης της μυκοτοξίνης aflatoxin B 1 και των μεταβολιών της στο ζωικό και ανθρώπινο οργανισμό. Κατόπιν τούτου επήλθε στους ενδιαφερόμενους οικονομικούς και κοινωνικούς κύκλους μια αφύπνιση συνειδήσεων για το πρόβλημα αυτό, καθώς και μία καλύτερη γνώση των υλικών που μπορούν να προσβληθούν από την aflatoxin. Οι προσπάθειες που καταβλήθηκαν στη συνέχεια για βελτίωση της κατάστασης καταλοίπων οδήγησαν ήδη σε αισθητές επιτυχίες.

1.3. Καθοριστικές για την προστασία της υγείας του ανθρώπου και ζώων είναι κατά τη γνώμη της ΟΚΕ οι ανώτατες τιμές που καθορίστηκαν για κατάλοιπα της aflatoxin σε απλές και σύνθετες ζωοτροφές που προορίζονται για άμεση χρήση. Λόγω των νέων επιστημονικών γνώσεων οι κοινοτικές διατάξεις που ισχύουν ήδη από μακρό χρονικό διάστημα έγιναν πολύ αυστηρότερες το 1983 με τον κατά ήμισυ περιορισμό της ανώτατης τιμής της aflatoxin για ζωοτροφές γαλακτοφόρων ζώων. Εκτός αυτού ισχύουν στην Κοινότητα αναλυτικοί κανόνες για την εξέταση ζωοτροφών όσον αφορά την aflatoxin B 1.

1.4. Η πρόταση της Επιτροπής προβλέπει συναφώς για την περαιτέρω μείωση των κινδύνων επιπλέον τον καθο-

ρισμό ανώτατης τιμής 0,3 mg/kg της aflatoxin B 1 σε πρώτες ύλες για την παρασκευή σύνθετων ζωοτροφών (πρώτες ύλες). Πρώτες ύλες με μεγαλύτερα κατάλοιπα της aflatoxin δεν επιτρέπεται πια να εισάγονται, να διατίθενται ή να τυγχάνουν επεξεργασίας στην Κοινότητα.

1.5. Ορισμένα κράτη μέλη εξέδωσαν στα τελευταία χρόνια πρόσθετες δικές τους διατάξεις για πρώτες ύλες με στόχο τη βελτίωση της κατάστασης καταλοίπων. Έτσι η εξέλιξη του θέματος στην Κοινότητα άρχισε να εμφανίζει αποκλίσεις. Η συνέπεια ήταν, ορισμένες φορές, η παρεμπόδιση του ενδοκοινοτικού εμπορίου ζωοτροφών και γεωργικών προϊόντων ζωικής προέλευσης. Με την παρούσα πρόταση οδηγίας πρόκειται να εναρμονισθούν οι εθνικές διατάξεις και να πλακισωθεί η εξέλιξη που περιγράφεται.

1.6. Η ΟΚΕ υπογραμμίζει την ανάγκη αυστηρών μέτρων για την περιεκτικότητα σε aflatoxin για να εξασφαλισθεί η παραγωγή άσπρων ζωοτροφών ζωικής προέλευσης για τους καταναλωτές. Επίσης δημιουργούνται έτσι οι προϋποθέσεις για την αδιακώλυτη εξαγωγή προϊόντων αυτού του είδους σε τρίτες χώρες, στις οποίες ισχύουν ορισμένες φορές επίσης αυστηρές διατάξεις όσον αφορά τα κατάλοιπα της aflatoxin.

1.7. Κατά τη γνώμη της ΟΚΕ πρέπει, με εκτεταμένους και ενιαίους εξεταστικούς ελέγχους, να εξασφαλίζεται σε όλα τα κράτη μέλη η εφαρμογή της οδηγίας.

1.8. Η ΟΚΕ καλεί την Επιτροπή να παρακολουθεί την εξέλιξη των επιστημονικών επιτεύξεων και στην ανάγκη να υποβάλει ανάλογες συμπληρωματικές προτάσεις.

2. Ειδικές παρατηρήσεις

2.1. Άρθρο 1 σημείο 1

Η ΟΚΕ διαπιστώνει ότι με την τροποποίηση του τίτλου της οδηγίας ο τομέας εφαρμογής της επεκτείνεται

(1) ΕΕ αριθ. C 258 της 26. 9. 1984, σ. 7.

γενικά σε πρώτες ύλες για την παραγωγή σύνθετων ζωοτροφών.

2.2. Άρθρο 1 σημείο 5

Η ΟΚΕ είναι της γνώμης ότι η έννοια που χρησιμοποιείται στο άρθρο 3α σημείο 2α, για τον αναγνωρισμένο παραγωγό σύνθετων ζωοτροφών θα πρέπει να οριστεί δεσμευτικά για όλα τα κράτη μέλη. Συνιστά να ελεγχθεί, αν ένας τέτοιος ορισμός μπορεί να στηριχθεί στην πρόσφατη τροποποίηση της οδηγίας 70/524/ΕΟΚ του Συμβουλίου για πρόσθετες ύλες στη διατροφή των ζώων. Ο ορισμός θα πρέπει να απαιτεί ότι ο κατασκευαστής (στον οποίο συμπεριλαμβάνεται και ο παραγωγός που κάνει την ανάμιξη στο σπίτι του) θα διαθέτει τα κατάλληλα μέσα που του εξασφαλίζουν ότι οι πρώτες ύλες βρίσκονται μέσα στα όρια που έχουν τεθεί για την αφλατοξίνη.

2.3. Άρθρο 1 σημείο 5

Η ΟΚΕ λαμβάνει υπόψη ότι σύμφωνα με το άρθρο 3α σημείο 3, πρόκειται να αφαιρεθεί στην κρίση μελών η έκδοση ανάλογων διατάξεων, σύμφωνα με το υπόδειγμα της σχεδιαζόμενης ρύθμισης για την aflatoxin, για άλλες επιβλαβείς ουσίες και άλλες πρώτες ύλες. Δεν αποκλείεται ότι μια τέτοια εξουσιοδότηση θα χρησιμοποιηθεί με διάφορες μορφές από τα κράτη μέλη και, συνεπώς, ότι η ενδοκοινοτική διακίνηση εμπορευμάτων μπορεί να παρακωλυθεί.

Κατά τη γνώμη της οι συνέπειες αυτές θα πρέπει να αποδοθούν στο γεγονός ότι το κοινοτικό δίκαιο εμφανίζει ακόμη κενά όσον αφορά τις επιβλαβείς ουσίες στις ζωοτροφές, γιατί η πρόταση της Επιτροπής του 1977, που τότε είχε επικροτηθεί βασικά από την ΟΚΕ, για τον καθορισμό ανώτατων περιεκτικοτήτων σε κατάλοιπα φυτοφαρμάκων δεν έχει ακόμη εγκριθεί από το Συμβούλιο.

Η ΟΚΕ εκφράζει την απογοήτευσή της επειδή το Συμβούλιο των υπουργών δεν έχει λάβει ακόμη καμία σχετική απόφαση, ώστε να πλησιάσει έτσι το στόχο της εναρμόνισης στον τομέα αυτό. Η ΟΚΕ κάνει έκκληση προς το Συμβούλιο των υπουργών να εγκρίνει την πρόταση αυτή της Επιτροπής, λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις της ΟΚΕ, όσο το δυνατό συντομότερα.

2.4. Άρθρο 1 σημείο 10

Η ΟΚΕ λαμβάνει υπόψη τη δήλωση της Επιτροπής ότι οι προβλεπόμενοι τουλάχιστον δειγματοληπτικοί έλεγχοι πρέπει να διενεργούνται ουσιαστικά και ιδιαίτερα εντατικά στην περίπτωση πρώτων υλών που εμφανίζονται δόσεις. Λαμβάνει ως βάση ότι οι έλεγχοι των εισαγόμε-

νων ζωοτροφών αποτελούν μόνο την πρώτη βαθμίδα του κοινοτικού συστήματος ελέγχου, που εκτός αυτού περιλαμβάνει εντατικούς ελέγχους των απλών και των σύνθετων ζωοτροφών, καθώς και των προϊόντων τελειοποίησης.

2.5. Άρθρο 1 σημείο 13

Η ΟΚΕ διαπιστώνει ότι μερικά κράτη μέλη ενδιαφέρονται για τον καθορισμό μιας ανώτατης τιμής μικρότερης από 0,3 mg/kg. Λαμβάνει όμως υπόψη αυτή τη δήλωση της Επιτροπής ότι η πρόταση για την ανώτατη αυτή περιεκτικότητα θα στηρίζεται σε επιμελείς επιστημονικούς ελέγχους.

Η πρόταση αυτή λαμβάνει επίσης υπόψη τη κατάσταση ορισμένων αναπτυσσόμενων χωρών που προμηθεύουν παραδοσιακά την Κοινότητα με υποπροϊόντα επεξεργασίας ελαιосπάρων. Η ΟΚΕ καλεί σχετικά την Επιτροπή να υποστηρίξει περαιτέρω τις προσπάθειες των χωρών αυτών να προσφέρουν άψογα προϊόντα που να συμφωνούν με τους κοινοτικούς κανονισμούς.

2.6. Άρθρο 3 σημείο 3α στοιχείο αα)

Η ΟΚΕ συνιστά, στην πρόταση της Επιτροπής και λόγω της γλωσσικής χρήσης στο Ηνωμένο Βασίλειο, να επιτραπεί ο χαρακτηρισμός «pet food» για ζωοτροφές κατοικίδιων ζώων.

2.7. Άρθρο 3 σημείο 4

Λόγω της καθιέρωσης πρόσθετων χαρακτηριστικών περιγραφής κατά την επισήμανση των συνθέτων ζωοτροφών κατοικίδιων ζώων που προτείνεται με το άρθρο 5α στοιχείο α), μπορεί να παρατηρηθεί βλάβη κατά την παραγωγή των ζωοτροφών αυτών. Η ΟΚΕ διερωτάται αν η προβλεπόμενη ρύθμιση είναι αρκετά ελαστική όσον αφορά τις απαιτήσεις της οικονομίας και μπορεί να εγγυηθεί μια προσφορά με ευνοϊκό κόστος για τους καταναλωτές.

Η Επιτροπή πρέπει, συνεπώς, κληθεί να αναθεωρήσει ορισμένες πτυχές των απαιτήσεων όσον αφορά την επισήμανση των ζωοτροφών κατοικίδιων ζώων, και ειδικότερα:

- i) κατά πόσον υπάρχει πραγματική ανάγκη να προστεθεί ο «κωδικός αριθμός» του παραγωγού εκεί όπου αυτός δεν είναι υπεύθυνος για τα λεπτομερώς αναγραφόμενα μεμονωμένα συστατικά που αναγράφονται στην επισήμανση (άρθρο 3 σημείο 3α) περίπτωση ββ)]·
- ii) κατά πόσο στερείται ρεαλισμού το να γίνεται διάκριση στο κείμενο μεταξύ των ποιοτικών χαρακτηριστικών του προϊόντος και της κανονικής του περιγραφής (άρθρο 3 σημείο 4 στοιχείο α)).

Βρυξέλλες, 30 Ιανουαρίου 1985.

Ο Πρόεδρος
της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής
Gerd MUHR

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

στη γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

Τροπολογίες που απορρίφθηκαν

Οι ακόλουθες τροπολογίες που υποβλήθηκαν με βάση τη γνωμοδότηση του τμήματος και σύμφωνα με τις διατάξεις του εσωτερικού κανονισμού, απορρίφθηκαν από την ΟΚΕ κατά τη διάρκεια των συζητήσεων.

Σημείο 1.7

Στο τέλος του σημείου 1.7 να προστεθεί το εξής κείμενο:

«Η ΟΚΕ θα ήθελε να τονίσει τη σημασία που έχει η εξασφάλιση αποτελεσματικού ελέγχου. Ο έλεγχος θα πρέπει να περιορίζεται στα περισσότερα ύποπτα προϊόντα, και κυρίως στην αραχίδα την υπόγειο (αράπικο φυστίκι) και το θαμβακόσπορο και θα πρέπει να πραγματοποιείται, όπου αυτό είναι δυνατό, στο λιμάνι εισόδου. Η δειγματοληψία πρέπει να είναι αρκετά ενδελεχής επειδή η aflatoxine παρουσιάζεται σε κοιλώματα. Θα πρέπει επίσης να εξασφαλισθεί επαρκής δυναμικότητα σε εργαστήρια για τις σχετικές πολύπλοκες αναλύσεις που απαιτούνται.»

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας

Ψήφοι υπέρ: 37, Ψήφοι κατά: 62, Αποχές: 7.

Να προστεθεί μετά το σημείο 1.8 το παρακάτω σημείο 1.9:

«1.9. Η ΟΚΕ υπογραμμίζει με αυτή την ευκαιρία ότι παραδόξως δεν υπάρχει ακόμη αντίστοιχη οδηγία για τον καθορισμό ανώτατων ορίων περιεκτικότητας για τις ανεπιθύμητες ουσίες και προϊόντα στα τρόφιμα που προορίζονται για τους ανθρώπους. Καλεί την Επιτροπή να επεξεργασθεί μια πρόταση με σκοπό να καλυφθεί αυτό το κενό ώστε να προστατεύεται καλύτερα ο καταναλωτής και να διευκολύνεται η ελεύθερη κυκλοφορία των προϊόντων.»

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας

Ψήφοι υπέρ: 15, Ψήφοι κατά: 54, Αποχές: 30.

Γνωμοδότηση για την πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου σχετικά με τα υγειονομικά προβλήματα και τα προβλήματα υγειονομικού ελέγχου όσον αφορά την εισαγωγή από τρίτες χώρες προϊόντων με βάση το κρέας⁽¹⁾

(85/C 87/03)

Το Συμβούλιο αποφάσισε, στις 22 Οκτωβρίου 1984, να ζητήσει, προαιρετικά, σύμφωνα με τις διατάξεις της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας τη γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για την παραπάνω αναφερόμενη πρόταση.

Το τμήμα γεωργίας, στο οποίο ανατέθηκε η προετοιμασία των σχετικών εργασιών, υιοθέτησε τη γνωμοδότησή του στις 10 Ιανουαρίου με βάση την προφορική έκθεση του κ. Wick.

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή υιοθέτησε, κατά τη 223η σύνοδο ολομέλειάς της (συνεδρίαση της 30ής Ιανουαρίου 1985), χωρίς ψήφους κατά και 2 αποχές, την ακόλουθη γνωμοδότηση:

1. Γενικές παρατηρήσεις

1.1. Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή επικροτεί την πρόθεση της Επιτροπής να εξασφαλίσει με μια ειδική οδηγία ότι με την εισαγωγή προϊόντων με βάση το κρέας από τρίτες χώρες στο έδαφος της Κοινότητας

α) δεν θα εισάγονται εξωτερικές επιζωοτίες·

β) δεν θα εκτίθεται σε κίνδυνο η δημόσια υγεία.

Η πρόταση οδηγίας σημαίνει, συνεπώς, συμπλήρωση των οδηγιών που ισχύουν στο ενδοκοινοτικό εμπόριο προϊόντων με βάση το κρέας και αντιστοίχων ρυθμίσεων κατά την εισαγωγή βοών και χοίρων και νωπού κρέατος από τρίτες χώρες.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 286 της 25. 10. 1984, σ. 5.

1.2. Η ΟΚΕ λαμβάνει γνώση του γεγονότος ότι η πρόταση αυτή οδηγίας έχει συνταχθεί σε μεγάλο βαθμό με βάση την οδηγία 72/462/ΕΟΚ για τη ρύθμιση θεμάτων σχετικών με τις διατάξεις περί επιζωοτιών και υγείας κατά την εισαγωγή βοών και χοίρων και νωπού κρέατος από τρίτες χώρες. Σχετικά η ΟΚΕ παραπέμπει στις γνωμοδοτήσεις που έχει ήδη εκδώσει για το θέμα αυτό.

1.3. Σχετικά με τις αιτιολογικές σκέψεις, η ΟΚΕ επισημαίνει ότι στην προκειμένη πρόταση οι παραπομπές στις τελευταίες σχετικές τροποποιητικές οδηγίες είναι ατελείς. Η ΟΚΕ περιμένει μια ανάλογη συμπλήρωση των στοιχείων αυτών.

2. Ειδικές παρατηρήσεις

2.1. Τέταρτη αιτιολογική σκέψη

Η ΟΚΕ υπενθυμίζει ότι η υγιεινολογική κατάσταση των ζώων από ορισμένες τρίτες χώρες ή τμήματα τρίτων χωρών δεν τους επιτρέπει να εξαγουν νωπά κρέατα προς την Κοινότητα.

Η ΟΚΕ σημειώνει ότι μόνο η εισαγωγή στην Κοινότητα μεταποιημένων κρεάτων που έχουν αποστειρωθεί με τη θερμότητα θα επιτρέψει να αποφευχθεί η εισαγωγή ορισμένων μεταδοτικών ασθονειών εφόσον αυτές οι ίδιες χώρες δεν διαθέτουν μέτρα για την υγιεινή των ζώων που να ικανοποιούν τις απαιτήσεις της ισχύουσας κοινοτικής ρύθμισης.

Η ΟΚΕ καλεί την Επιτροπή να μεριμνήσει με τη μεγαλύτερη προσοχή για την τήρηση των μέτρων που προβλέπονται σχετικά με αυτές τις χώρες ή τμήματα χωρών.

2.2. Άρθρο 1 σημείο 1

Η ΟΚΕ διαπιστώνει με ανησυχία ότι η εξεταζόμενη πρόταση δεν αναφέρεται στους όρους εισαγωγής προϊόντων με βάση το κρέας που παρασκευάζονται από κρέας πουλερικών ή προϊόντα κρέατος που περιέχουν κρέας πουλερικών. Η ΟΚΕ θεωρεί τη συνέχιση με τον τρόπο αυτό της παρούσας κατάστασης που αφορά την προστασία των καταναλωτών και την προστασία των αποθεμάτων ζώων της Κοινότητας από εισαγόμενες επιζωοτίες ως βαρυσήμαντη έλλειψη. Η ΟΚΕ υποστηρίζει την άποψη ότι απαιτείται επείγοντως μια ανάλογη ρύθμιση.

2.3. Άρθρο 9 σημείο 5 περίπτωση γ)

Η ΟΚΕ επικροτεί το γεγονός ότι η ανεξαρτησία των βοηθών πρέπει να εξασφαλίζεται έναντι των υπευθύνων των εγκαταστάσεων με μια ιδιαίτερη νομική ρύθμιση. Η ΟΚΕ θεωρεί ότι η διάταξη αυτή λαμβάνεται ανάλογα ανάλογα υπόψη και κατά την έγκριση και τους ελέγχους των εγκαταστάσεων.

2.4. Άρθρο 9 σημείο 5 περίπτωση δ)

Η ΟΚΕ θεωρεί απαραίτητο να εξασφαλισθεί ότι η αρμοδιότητα αποφάσεων όσον αφορά το τελικό αποτέλεσμα των εξετάσεων κρέατος ανήκει αποκλειστικά στον επίσημο κτηνίατρο. Γι' αυτό η ΟΚΕ συνιστά μια ανάλογη συμπλήρωση του σημείου 5 περίπτωση δ) του άρθρου 9 πρότασης.

Βρυξέλλες, 30 Ιανουαρίου 1985.

Ο Πρόεδρος
της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

Gerd MUHR

Γνωμοδότηση για την

- πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 337/79 περί κοινής οργάνωσης της αμπελοοινικής αγοράς ⁽¹⁾ ⁽²⁾,
- πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 338/79 περί καθορισμού ειδικών διατάξεων σχετικών με τους οίνους ποιότητας που παράγονται εντός καθορισμένων περιοχών ⁽¹⁾ ⁽³⁾,
- πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την παρέκκλιση από το καθεστώς που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 456/80 περί χορηγήσεως πριμοδοτήσεων προσωρινής εγκατάλειψης και οριστικής εγκατάλειψης ορισμένων εκτάσεων φυτευμάτων με αμπέλους καθώς και πριμοδοτήσεων για παραίτηση αναφύτευσης ⁽¹⁾ ⁽³⁾,
- πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για τη χορήγηση, για τις αμπελουργικές περιόδους 1985/86 έως 1989/90, πριμοδότησης οριστικής εγκατάλειψης ορισμένων εκτάσεων που καλλιεργούνται με άμπελο ⁽¹⁾ ⁽³⁾,
- τροποποίηση της πρότασης κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 337/79 περί κοινής οργάνωσης της αμπελοοινικής αγοράς ⁽²⁾ ⁽³⁾

(85/C 87/04)

Το Συμβούλιο αποφάσισε, στις 24 Σεπτεμβρίου 1984, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 198 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, να ζητήσει τη γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για τις παραπάνω προτάσεις.

Η ΟΚΕ υιοθέτησε με μεγάλη πλειοψηφία, μια ψήφο κατά και 8 αποχές, μια πρώτη προσωρινή γνωμοδότηση για το θέμα αυτό κατά τη 221η σύνοδο ολομέλειας, συνεδρίαση της 21ης Νοεμβρίου 1984, με βάση την εισηγητική έκθεση του Γενικού Εισηγητή κ. De Grave ⁽⁴⁾.

Το τμήμα γεωργίας, στο οποίο είχε ανατεθεί η προετοιμασία των σχετικών εργασιών υιοθέτησε τη γνωμοδότησή του στις 10 Ιανουαρίου 1985 με βάση την εισηγητική έκθεση του εισηγητή κ. De Grave.

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή υιοθέτησε, κατά την 223η σύνοδο ολομέλειάς της (συνεδρίαση της 30ής Ιανουαρίου 1985), με 56 ψήφους υπέρ, 9 ψήφους κατά και 8 αποχές, την ακόλουθη γνωμοδότηση:

1. Το γενικό πλαίσιο

ΚΓΠ που βασίζεται, για πολλά προϊόντα, στην αρχή των ανώτατων ορίων παραγωγής.

1.1. Μέσα σε ένα γενικό οικονομικό και κοινωνικό πλαίσιο που υποδιβάσθηκε έντονα κατά τα τελευταία χρόνια, η υπερπαραγωγή, τόσο στη γεωργία όσο και στη βιομηχανία, οδήγησε τα κράτη μέλη και την ΕΟΚ να προβούν σε πολλαπλές και πολυδάπανες παρεμβάσεις.

1.2. Για ό,τι αφορά τη γεωργία, η καταφανής αποτυχία των παρεμβάσεων αυτών και η ανεπάρκεια των χρηματοδοτικών μέσων οδήγησαν σε μια αναθεώρηση της

1.3. Εξάλλου, έγινε εμφανές ότι μια καλύτερη ισορροπία των αγορών αποτελεί προϋπόθεση για τη διεύρυνση. Φαίνεται επίσης ότι πρέπει να ληφθεί μέριμνα για τον περιορισμό των χρόνιων πλεονασμάτων τα οποία όταν «ξεπουλιούνται» σε χαμηλές τιμές στις διεθνείς αγορές βλάπτουν, κυρίως, το εξωτερικό εμπόριο ορισμένων μεσογειακών εταίρων της ΕΟΚ, η οικονομική κατάσταση των οποίων είναι ήδη ασταθής.

1.4. Η ΟΚΕ υπογραμμίζει, συνεπώς, ότι ο αμπελοοινικός τομέας δεν είναι ο μόνος που θίγεται από το νέο προσανατολισμό της ΚΓΠ, τη διεύρυνση και τη μεσογειακή πολιτική.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 259 της 27. 9. 1984, σ. 7.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 23 της 25. 1. 1985, σ. 3.

⁽³⁾ Πρώτη γνωμοδότηση της ΟΚΕ. ΕΕ αριθ. C 25 της 25. 1. 1985, σ. 18.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. C 25 της 25. 1. 1985, σ. 18.

1.5. Ωστόσο, λόγω της οικονομικής του σημασίας στη Νότια Ευρώπη δημιουργεί τεράστιο πρόβλημα. Επειδή τα προϊόντα του Νότου δεν επωφελήθηκαν παρά ελάχιστα από τα πλεονεκτήματα της ΚΓΠ κατά τα χρόνια της ευημερίας, η ΟΚΕ υπογραμμίζει την ανάγκη να προδεί η Κοινότητα με περισσότερη δικαιοσύνη στην εφαρμογή μιας νέας γεωργικής πολιτικής.

2. Παραγωγή επιτραπέζιων οίνων

2.1. Η ΟΚΕ συμφωνεί με τη διαπίστωση της Επιτροπής σχετικά με την έλλειψη ισορροπίας μεταξύ προσφοράς εργασίας και θέσεων απασχόλησης στον αμπελοοινικό τομέα.

2.2. Είναι σαφές ότι, αφενός, η εξέλιξη του συνόλου της παραγωγής και, αφετέρου, η μείωση της κατανάλωσης δημιούργησαν μια κατάσταση διαρθρωτικών πλεονασμάτων. Η κατάσταση αυτή δεν μπόρεσε να αποφευχθεί εξαιτίας της ανεπάρκειας και της έλλειψης προσαρμοστικότητας των κανονισμών, τόσο από τυπική άποψη όσο και από την άποψη της ουσιαστικής εφαρμογής.

2.3. Η ΟΚΕ πιστεύει ότι, στα πλαίσια της Ευρώπης των 10, πρέπει να υιοθετηθούν μέτρα για την αποκατάσταση της ισορροπίας μεταξύ παραγωγής και ζήτησης.

2.4. Η προοπτική μιας προσεχούς διεύρυνσης της ΕΟΚ με την προσχώρηση δύο μεγάλων αμπελοοινικών χωρών δεν αποτελεί την ουσιαστική αιτία για την τροποποίηση των κανονισμών. Η ΟΚΕ πιστεύει, ωστόσο, ότι η νέα αμπελοοινική πολιτική πρέπει να χρησιμεύσει σαν παράδειγμα στους μελλοντικούς μας εταίρους οι οποίοι αντιμετωπίζουν σοβαρές πλεονασματικές καταστάσεις.

2.5. Η ΟΚΕ υπογραμμίζει την ανάγκη να καταβληθεί ταυτόχρονη και έντονη προσπάθεια εκ μέρους των δύο ομάδων εταίρων της ΕΟΚ για την αποκατάσταση της ισορροπίας παραγωγής-κατανάλωσης στον αμπελοοινικό τομέα.

2.6. Η ΟΚΕ υπενθυμίζει τις προηγούμενες γνωμοδοτήσεις της σχετικά με την αναγκαιότητα μιας δράσης για την αύξηση των διεξόδων και δηλώνει ότι λυπάται που η Επιτροπή δεν έχει προβλέψει καμιά ρύθμιση στον τομέα αυτό.

2.7. Η ΟΚΕ διαπιστώνει ότι οι προτάσεις της Επιτροπής αφορούν ιδιαίτερα τον τομέα των επιτραπέζιων οίνων· ο τομέας των *vintage* (οίνοι ποιότητας παραγόμενοι εντός καθορισμένων περιοχών) αποτελεί αντικείμενο λεπτομερειικών μόνο διατάξεων· ήδη στο παρελθόν η ΟΚΕ διαπίστωσε την ύπαρξη αλληλοδιδύσεων μεταξύ των διαφόρων κατηγοριών προϊόντων και αγορών.

2.8. Η ΟΚΕ υπογραμμίζει, εξάλλου, τα προβλήματα που δημιουργούν οι αλληλεπιδράσεις μεταξύ της αγοράς των επιτραπέζιων οίνων, και άλλων αμπελουργικών προϊόντων.

2.9. Τα πλεονάσματα αυτά, μετά από μετατροπή σε επιτραπέζιους οίνους μπόρεσαν να επωφεληθούν των παρεμβάσεων του τομέα αυτού, θέτοντας σε κίνδυνο την οικονομική του ισορροπία, πράγμα που παρεμπόδιζε την αναμενόμενη πραγματική του εξυγίανση. Οι προτάσεις λοιπόν της Επιτροπής όπως ακριβώς και η συμφωνία του Δουβλίνου δεν προβλέπουν την επανόρθωση της κατάστασης αυτής.

2.10. Αν ληφθεί υπόψη η κατεύθυνση των μέτρων που προτείνει η Επιτροπή, η ΟΚΕ πιστεύει ότι είναι σκόπιμο να τεθεί υπό έλεγχο ο κίνδυνος να περάσει ένα μέρος της παραγωγής στη μία ή την άλλη κατηγορία.

2.11. Η ΟΚΕ εκφράζει τη λύπη της για το ότι το πρόβλημα των ελέγχων δεν αποτελεί αντικείμενο καμίας πρότασης. Φοβάται λοιπόν ότι όποια κι αν είναι η αξία των προτεινόμενων μέτρων, η εφαρμογή τους κινδυνεύει να είναι ανεπαρκής.

2.12. Η ΟΚΕ εκφράζει την επιθυμία να υιοθετηθούν σύντομα οι προτάσεις που είχε διατυπώσει προηγουμένως η Επιτροπή για τη δημιουργία μιας ειδικής ευρωπαϊκής υπηρεσίας ελέγχου.

2.13. Η ΟΚΕ υπογραμμίζει την αναγκαιότητα ύπαρξης διαθέσιμων αξιόπιστων στατιστικών στοιχείων για τις διάφορες κατηγορίες οίνων, τόσο όσον αφορά τις καλλιεργήσιμες εκτάσεις όσο και τις ποσότητες και τους τύπους των προϊόντων.

3. Μέτρα που αφορούν την αγορά

3.1. Η ΟΚΕ υπογραμμίζει ότι οι λύσεις που προτείνει η Επιτροπή για την εξισορρόπηση της αγοράς αφορούν μόνο τις ποσότητες. Αντί να αποβλέπουν στην εξάλειψη των οίνων μέτριας ποιότητας, οι προτάσεις αυτές περιορίζονται σε μία καθαρά αναλογική μείωση των οίνων που διατίθενται στην αγορά, ανεξάρτητα από την ποιότητά τους, και από το αν είχαν ή όχι αγοραστικό κοινό. Πρόκειται ασφαλώς για μια από τις σημαντικότερες ελλείψεις που παρουσιάζουν οι προτάσεις της Επιτροπής και που οδηγεί σε μία ελάχιστα ικανοποιητική κατάσταση τόσο για τους καταναλωτές όσο και για τους παραγωγούς. Επιπλέον, ακόμα και σε επίπεδο καθαρά ποσοτικό, η λύση δεν είναι ικανοποιητική, εφόσον πλήττει αναλογικά πολύ περισσότερο τους αμπελώνες μικρής απόδοσης.

3.2. Η ΟΚΕ πιστεύει ότι η επιλογή της απόδοσης, ως μοναδικού κριτηρίου για τον καθορισμό των ποσοστών των ποσοτήτων που πρέπει ν' αποσταχθούν, δεν είναι επαρκής.

3.3. Στην πρόταση τονίζεται επίσης μια σειρά από τεχνικές δυσκολίες όσον αφορά την εφαρμογή και τον έλεγχο.

3.4. Δεν αναφέρεται απολύτως τίποτα σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής της υπαγωγής στην υποχρεωτική απόσταση για την περίπτωση των παραγωγών που έχουν ήδη διαθέσει ή που μπορούν να διαθέσουν άνετα στο εμπόριο την παραγωγή τους.

3.5. Όσον αφορά την εφαρμογή της υποχρεωτικής απόσταξης, η πρόταση για την κλιμάκωσή της σε συνάρτηση με την απόδοση ανά εκτάριο κάθε παραγωγής σε σχέση με τη μέση απόδοση της παραγωγής της Κοινότητας, συνδυασμένη με μία κλιμάκωση ανάλογα με τον τύπο του οίνου λαμβάνοντας υπόψη την κανονική απόδοση των διαφόρων ζωνών ή τμημάτων ζωνών φαίνεται να είναι υπερβολικά πολύπλοκη.

3.6. Η ΟΚΕ πιστεύει ότι το σύστημα αυτό απαιτεί μία πολύ αυστηρή διοικητική πλαισίωση που δεν υπάρχει παντού στην Ευρώπη.

3.7. Η ΟΚΕ προτείνει ένα άλλο απλούστερο σύστημα που να βασίζεται στην ποιοτική επιλογή, λαμβάνοντας υπόψη αντικειμενικά κριτήρια που απορρέουν από αναλύσεις και συμπληρώνονται από δοκιμές.

3.8. Οι οίνοι που δεν ανταποκρίνονται στα κριτήρια αυτά θα προορίζονται για απόσταση. Κατά τη γνώμη των εμπειρογνομόνων τα ουσιαστικά κριτήρια που πρέπει να επιλεγούν, με την προϋπόθεση ότι θα αναθεωρηθούν τα αναλυτικά κριτήρια που ισχύουν σήμερα, είναι τα εξής:

- η χρωμομετρική ένταση ή το χρώμα,
- η συνολική οξύτητα,
- η πτητική οξύτητα,
- η παρουσία SO₂,
- η μαλογαλακτική ζύμωση.

3.9. Τα κριτήρια αυτά έχουν ήδη επιλεγεί, σε ορισμένα κράτη μέλη, για την επιλογή των επιτραπέζιων οίνων που καθορίζονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 54 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 337/79 (vins de pays, vini tipici, Landweine). Στο μέτρο που η δυνατότητα πρόσβασης στην αγορά θα παρέχεται στους οίνους της καλύτερης ποιότητας, θα ήταν σκόπιμο να απαγορευθεί η εμπορία οίνων που δεν ανταποκρίνονται στα ελάχιστα κριτήρια. Οι οίνοι αυτοί θα έπρεπε να προορίζονται για υποχρεωτική απόσταση.

3.10. Η ΟΚΕ πιστεύει ότι η συχνότητα με την οποία προσέφυγαν στην απόσταση παρέμβασης κατά τα τελευταία χρόνια θα μπορούσε να επιτρέψει τον προσδιορισμό των προϊόντων που πρέπει να εξαλειφθούν από την αγορά κατά προτεραιότητα.

3.11. Η ΟΚΕ επισύρει την προσοχή στο γεγονός ότι, αντίθετα απ' ό,τι είναι αποδεκτό για άλλα γεωργικά

προϊόντα, ο όγκος που αντιστοιχεί στο ανώτατο όριο εγγύησης δεν επωφελείται καμίας εγγύησης όσον αφορά την τιμή. Επισημαίνει επίσης ότι το πάγωμα των τιμών που συνιστά η Επιτροπή δε θα λάβει υπόψη την εξέλιξη του κόστους παραγωγής.

3.12. Η πολιτική των ποσοστώσεων θα οδηγήσει στον περιορισμό των δαπανών της Κοινότητας, την κατάργηση των συμβάσεων βραχυπρόθεσμης αποθεματοποίησης, τον περιορισμό της προληπτικής απόσταξης. Τα μέτρα αυτά θα έχουν αρνητικές συνέπειες στο εισόδημα των αμπελουργών. Καταρχήν λόγω της μείωσης του όγκου των ενισχύσεων (περίπου 30 εκατομμύρια ECU λιγότερα), κατά δεύτερο λόγο εξαιτίας της τάσης των τιμών να ευθυγραμμίζονται με τις τιμές της προληπτικής, ή ακόμα και υποχρεωτικής απόσταξης.

3.13. Η ΟΚΕ θεωρεί ότι, στα πλαίσια των νέων διευθετήσεων για την εμπορία των επιτραπέζιων οίνων, θα πρέπει να διερευνηθεί η δυνατότητα παροχής στήριξης των τιμών ή εγγυήσεων.

3.14. Η ΟΚΕ διερωτάται, εξάλλου, σχετικά με το ζήτημα της διάθεσης των αυξανόμενων αποθεμάτων οινοπνεύματος που προέρχεται από τις ενέργειες απόσταξης, καθώς και για το κόστος που προκύπτει από την απόσταση και την αποθεματοποίηση.

4. Διαρθρωτικά μέτρα

4.1. Η ΟΚΕ εκφράζει τη λύπη της για την ανεπάρκεια των διαβουλεύσεων με τους κύκλους που ενδιαφέρονται για το νέο προσανατολισμό της ΚΓΠ, ιδίως σε διαρθρωτικά θέματα.

4.2. Η ΟΚΕ επισημαίνει τις καταστροφικές συνέπειες αυτής της ανεπάρκειας, για άλλα προϊόντα για τα οποία η εισαγωγή των ποσοστώσεων παραγωγής συνεπάγεται την εξάλειψη ή τη μείωση εκμεταλλεύσεων, καθώς και τη μείωση δραστηριοτήτων για επιχειρήσεις που βρίσκονται στα τελευταία στάδια παραγωγής (γαλακτοβιομηχανίες).

4.3. Οι διατάξεις που προβλέπονται για τον αμπελοοινικό τομέα και οι οποίες προβλέπουν πριμοδοτήσεις εγκατάλειψης, καθώς και τη μείωση του δικαιώματος φύτευσης θα έχουν σημαντικές επιπτώσεις στις δομές εκμετάλλευσης και, συνεπώς, στην περιφερειακή ισορροπία σε όλα τα επίπεδα, γεωργικό, βιομηχανικό και εμπορικό.

4.4. Η ΟΚΕ πιστεύει, συνεπώς, ότι η εφαρμογή του προγράμματος εγκατάλειψης αμπελώνων πρέπει να συνοδεύεται από διαβουλεύσεις με τους ενδιαφερόμενους και τους οργανισμούς που τους πλαισιώνουν (συνδικάτα, κοινοπραξίες, συνεταιρισμοί, τράπεζες, κλπ.).

4.5. Η ΟΚΕ εύχεται οι διαβουλεύσεις αυτές να αφορούν ιδιαίτερα τα προγράμματα μετατροπής των εκτάσεων που θα ελευθερωθούν από την εγκατάλειψη των αμπελώνων για τις οποίες πρέπει να προβλεφθεί κοινο-

τική ενίσχυση. Για το θέμα αυτό το τμήμα συνιστά τη θέσπιση καταλόγων γεωργικών προϊόντων που να προσαρμόζονται στις διάφορες περιφέρειες.

4.6. Για να αποφευχθεί η επιδείνωση της κατάστασης άλλων ήδη πλεονασματικών παραγωγών θα έπρεπε να επιλεγούν μόνο οι ελλειμματικές παραγωγές της ΕΟΚ ή εκείνες που μπορούν ν' αποτελέσουν αντικείμενο συνεχούς εξαγωγικού ρεύματος.

4.7. Η ΟΚΕ τάσσεται υπέρ της πραγματοποίησης συντονισμένων σχεδίων μετατροπής που αφορούν ομοιογενείς εκτάσεις χρησιμοποιώντας, ιδίως τις μεθόδους και τα μέσα που προβλέπονται στα πλαίσια των ΟΜΠ.

4.8. Στο παρελθόν, η πολιτική εκρίζωσης δεν απέφερε τα αναμενόμενα αποτελέσματα και έγινε συχνά κατά τρόπο ανοργάνωτο. Οι πριμοδοτήσεις είναι πολύ πιθανό να θεωρούνται ελκυστικές ανάλογα με την ηλικία των αμπελουργών. Η πριμοδότηση εκρίζωσης είναι πιο ελκυστική για έναν ηλικιωμένο αμπελουργό απ' ό,τι για ένα νέο.

4.9. Στο μέτρο που θα διατεθούν σημαντικά ποσά για την εκρίζωση και τη μετατροπή, η ΟΚΕ επισημαίνει την απόλυτη ανάγκη να επιτευχθεί μία πραγματική μείωση του αμπελουργικού δυναμικού, πράγμα που απαιτεί, αφενός, την πραγματική εξαφάνιση των εκτάσεων για τις οποίες θα καταβληθούν πριμοδοτήσεις και, αφετέρου, τη μη αναφύτευση ισοδύναμων εκτάσεων.

4.10. Η ΟΚΕ υπογραμμίζει την ανάγκη να καθιερωθεί ειδικός έλεγχος για τις εκρίζώσεις που θα πραγματοποιεί μια αξιόπιστη κοινοτική υπηρεσία.

4.11. Όσον αφορά τη μείωση της έκδοσης αδειών αναφύτευσης, η ΟΚΕ διατυπώνει δύο αντιρρήσεις:

α) σε πολλά κράτη της ΕΟΚ η μείωση αυτή θίγει το δικαίωμα της ιδιοκτησίας·

β) ο κίνδυνος επιδείνωσης των δομών εκμετάλλευσης θα έχει σαν αποτέλεσμα να σταματήσουν οι εκρίζώσεις που είναι αναγκαίες για την ανανέωση των αμπελώνων.

4.12. Συνεπώς, η ΟΚΕ δεν τάσσεται υπέρ του αυθαίρετου περιορισμού του δικαιώματος αναφύτευσης όπως προβλέπεται από την Επιτροπή.

4.13. Λαμβάνοντας υπόψη τις παραπάνω γνώμες και τις ειδικές συνθήκες που χαρακτηρίζουν κάθε περιοχή, η ΟΚΕ συνιστά μια γενική πολιτική εκρίζωσης, μετατροπής και αναδιάρθρωσης που να προσαρμόζεται στην κατάσταση κάθε περιφέρειας και να προσανατολίζεται ως εξής:

i) Ζώνες εντατικής εκρίζωσης:

Προσχωματικές πεδιάδες στις οποίες οι αμπελώνες έχουν υψηλές αποδόσεις σε οίνους ανεπαρκούς ποιότητας και όπου υφίστανται δυνατότητες άρδευσης.

Οι ζώνες αυτές θα επωφεληθούν προγραμμάτων μετατροπής που προβλέπουν ενισχύσεις για την εγκατάσταση νέων καλλιεργειών που είναι ακόμα ελλειμματικές στην Ευρώπη ή για τις οποίες υπάρχουν αγορές σε τρίτες χώρες.

ii) Ζώνες επιλεκτικών εκρίζώσεων:

Πεδιάδες και ελαφρές κλιτίες χωρίς αρδευτικό σύστημα στις οποίες υπάρχουν ακόμη ακατάλληλοι αμπελώνες.

Οι εκρίζώσεις θα εξαλείψουν μόνο αμπελώνες χαμηλής ποιότητας. Στις καλύτερες αμπελουργικές εκτάσεις η διατήρηση των αμπελώνων πρέπει να συνοδεύεται από διαρθρωτικά μέτρα ποιότητας που να αφορούν κυρίως την αναφύτευση.

iii) Αμπελουργικές ζώνες κλιτύων:

Οι ζώνες αυτές που παράγουν *vqprd* (οίνοι ποιότητας παραγόμενοι εντός καθορισμένων περιοχών) ή επιτραπέζιους οίνου με τοπικά χαρακτηριστικά (*vins de pays*) οφείλουν να διατηρήσουν την παραγωγή τους, λαμβανομένης υπόψη, αφενός, της ποιότητας παραγωγής τους και, αφετέρου, της έλλειψης δυνατότητας μετατροπής.

Ωστόσο, η ανεπάρκεια εσόδων από την αμπελουργία στις ζώνες αυτές είναι πιθανό να αποτελέσει στοιχείο ενθάρρυνσης για εκρίζωση. Πρέπει συνεπώς να αυξηθεί το εισόδημα που προέρχεται από την αμπελουργία με την ποιοτική βελτίωση και τη δημιουργία δομών αποθεματοποίησης, εμπορίας και εξαγωγών.

5. Παραγωγή των *vqprd*

5.1. Η ΟΚΕ πιστεύει ότι η σημερινή κοινοτική ρύθμιση ορίζει ένα αρκετά ευρύ πλαίσιο που παρέχει στα κράτη μέλη μεγάλη ελευθερία όσον αφορά τους κανόνες παραγωγής και την επεξεργασία που υφίστανται οι *vqprd*. Ειδικότερα, τα κράτη μέλη μπορούν να δημιουργήσουν ή να αναγνωρίσουν νέους *vqprd* χωρίς να το δηλώσουν προηγουμένως στις κοινοτικές αρχές. Μπορούν επίσης να ορίσουν ελεύθερα τους όρους παραγωγής, και ιδιαίτερα την απόδοση ανά εκτάριο.

5.2. Η ΟΚΕ, ενώ πιστεύει ότι, λαμβανομένων υπόψη των συνηθειών και των παραδόσεων, τα κράτη μέλη πρέπει να είναι καταρχήν αρμόδια για την αξιολόγηση και τον προσδιορισμό των *vqprd* τους, εγκρίνει τις προτάσεις της Επιτροπής που προβλέπουν:

- α) τη διαβίβαση στην Επιτροπή του αναγνωρισμένου από τα κράτη καταλόγου των νqprd, καθώς επίσης και την απόδοση ανά εκτάριο που έχει καθορισθεί για το καθένα από αυτά·
- β) την άδεια της Επιτροπής για την αναγνώριση ενός νqprd, λαμβάνοντας υπόψη τις προοπτικές διάθεσης στην αγορά·
- γ) τον καθορισμό των φυσικών αλκοολικών τίτλων ανά περιφέρεια, υποπεριφέρεια, κοινότητα ή μέρος κοινότητας λαμβάνοντας υπόψη την ποικιλία της αμπέλου·
- δ) τον περιορισμό των αποδόσεων σε λογικά επίπεδα.
- 5.3. Η ΟΚΕ εκφράζει τη λύπη της για το ότι δεν επελέγη ο μηχανισμός αυτός στο συμβιβασμό του Δουβλίνου.
- 5.4. Υπογραμμίζει, εξάλλου, την ανάγκη να περιοριστούν οι δυνατότητες νέων φυτεύσεων στις ζώνες των ήδη αναγνωρισμένων νqprd, ο χαρακτηρισμός των οποίων ανήκει μόνο στην αρμοδιότητα των κρατών μελών.
- 5.5. Η ΟΚΕ συμφωνεί γενικά για μια μεγαλύτερη πειθαρχία στην εφαρμογή των ορίων απόδοσης.
- 5.6. Για ό,τι αφορά τις υπερβάσεις που θα γίνονται αποδεκτές κατά τις εξαιρετικές χρονιές, η ΟΚΕ ζητεί να είναι πιο αυστηρός ο έλεγχος της ποιότητας.
- 5.7. Η ΟΚΕ πιστεύει ότι τα πλεονάσματα πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο οργανωμένης παρακώλυσης και ότι η υποχρεωτική απόσταξη πρέπει να αποφεύγεται στο μέτρο του δυνατό.
- 5.8. Η ΟΚΕ θεωρεί ότι, εκτός τη χρήση γλεύκους και συμπυκνωμένου γλεύκους που προβλέπεται από το άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 338/79, η χρήση ανακαθορισθέντος συμπυκνωμένου γλεύκους για την προσθήκη γλεύκους στα νqprd θα αποτελούσε επιθυμητό μέτρο.

6. Τελικές παρατηρήσεις

- 6.1. Η ΟΚΕ πιστεύει ότι η νέα αμπελοοικονομική πολιτική που προτείνει η Επιτροπή και η οποία, όσον αφορά τους επιτραπέζιους οίνους, επικυρώθηκε με τη συμφωνία των αρχηγών των κρατών στο Δουβλίνο, δεν μπορεί να περιορισθεί σε μια απλή κατάργηση των πλεονασμάτων μόνο με μέτρα που αφορούν την αγορά και τις δομές.
- 6.2. Πρέπει να προκαλέσει επίσης μια παραγωγή υψηλής ποιότητας στις ζώνες που ευνοούν τη διατήρηση της αμπελοκαλλιέργειας και να δώσει τη δυνατότητα να πραγματοποιηθούν αποδοτικές οικονομικές μετατροπές και κοινωνικά χρήσιμες στις ζώνες στις οποίες η αμπελοκαλλιέργεια δεν είναι επιθυμητή. Ως προς αυτό η ταχεία εφαρμογή των ΟΜΠ θα είναι εξαιρετικά χρήσιμη για τις ενδιαφερόμενες μεσογειακές περιφέρειες.
- 6.3. Προτού ολοκληρώσει τη γνωμοδότησή της, η ΟΚΕ διαπιστώνει με λύπη για μια ακόμα φορά την έλλειψη επαρκών διαβουλεύσεων με τους ενδιαφερόμενους κύκλους. Η ανεπάρκεια αυτή εξηγεί ίσως τις πολυάριθμες ελλείψεις που διαπιστώθηκαν στις προτάσεις αυτές, τόσο σε επίπεδο τεχνικής εφαρμοσιμότητας των κανονισμών όσο και στην ουσία: κριτήρια καθαρά ποσοτικά και απουσία ποιοτικών κριτηρίων, απουσία πολιτικής σχετικά με τη μετατροπή, απουσία διατάξεων που να διασφαλίζουν επαρκή έλεγχο, απουσία διατάξεων που να δίνουν τη δυνατότητα στεγανοποίησης της αγοράς των επιτραπέζιων οίνων ως προς ορισμένες συναφείς αμπελουργικές αγορές, κλπ.
- 6.4. Η ΟΚΕ ζητά, λοιπόν, από την Επιτροπή να βασιστεί στις μεθόδους διαβούλευσης που ισχύουν σε όλα τα κράτη μέλη, ούτως ώστε να καταλήξει σε μια δίκαιη, αποτελεσματική και εφαρμόσιμη λύση, ελλείψει της οποίας η προτεινόμενη απάντηση θα πρέπει, όπως και τόσες άλλες πηγούμενες, να επανεξετασθεί μεταγενέστερα.

Βρυξέλλες, 30 Ιανουαρίου 1985.

*Ο Πρόεδρος
της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής*

Gerd MUHR

Γνωμοδότηση για την

- τρίτη τροποποίηση της πρότασης κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 337/79 περί κοινής οργανώσεως της αμπελοοινικής αγοράς
- τροποποίηση της πρότασης κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 337/79 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον αμπελοοινικό τομέα ⁽¹⁾
- τροποποίηση της πρότασης κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 338/79 περί θεσπίσεως των ειδικών διατάξεων σχετικά με τους οίνους ποιότητας που παράγονται σε καθορισμένες περιοχές ⁽¹⁾

(85/C 87/05)

Το Συμβούλιο αποφάσισε, στις 22 Ιανουαρίου 1985, να ζητήσει τη γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για τις τρεις παραπάνω προτάσεις τροποποίησης των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 337/79 και (ΕΟΚ) αριθ. 338/79 που έχει υποβάλει στο Συμβούλιο η Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 149 δεύτερο εδάφιο της συνθήκης ΕΟΚ.

Οι προτάσεις αυτές αντικαθιστούν την πρώτη τροποποίηση που υπέβαλε η Επιτροπή στις 28 Σεπτεμβρίου 1984 σχετικά με την οποία η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή γνωμοδότησε στις 30 Ιανουαρίου 1985 ⁽²⁾.

Μετά από αίτηση της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, η Επιτροπή εξετάζει τη δυνατότητα νέας παράτασης της περιόδου κατά την οποία επιτρέπεται ο εμπλουτισμός των οίνων με σακχαρόζη σε υδαρώδες διάλυμα. Η τελευταία πρόταση που αναφέρεται στον τίτλο συνδέεται με αυτό το πρόβλημα.

Επειδή η εξέταση των τριών παραπάνω προτάσεων έχει επείγοντα χαρακτήρα, η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή αποφάσισε, στις 30 Ιανουαρίου 1985, κατά την 223η σύνοδο ολομέλειάς της, να ορίσει ως γενικό εισηγητή τον κ. De Grave.

Κατά τη διάρκεια της ίδιας συνόδου ολομέλειας, υιοθέτησε, με 44 ψήφους υπέρ, 1 ψήφο κατά και 17 αποχές, την ακόλουθη γνωμοδότηση.

Σχετικά με την τρίτη τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 337/79 (βλ. πρώτη πρόταση του θέματος):

Η ΟΚΕ διαπιστώνει ότι οι προτάσεις αυτές, που αποτελούν συνέχεια των κατευθύνσεων που έχουν χαραχθεί στα πλαίσια του Συμβουλίου του Δουβλίνου, δεν την αναγκάζουν να τροποποιήσει τις παρατηρήσεις και κατευθύνσεις που υποστηρίζει στη γνωμοδότησή της για τις προτάσεις της Επιτροπής της 12ης Σεπτεμβρίου 1984.

Σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 337/79 και του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 338/79 (βλ. δεύτερη και τρίτη πρόταση του θέματος) ⁽³⁾.

Η ΟΚΕ υπενθυμίζει ότι έχει ζητήσει επανειλημμένα να τεθεί τέρμα στην πρακτική εμπλουτισμού με σακχαρώση σε υδαρώδες διάλυμα.

Επιμένει ότι η παρούσα παρέκκλιση πρέπει να είναι η τελευταία.

Βρυξέλλες, 30 Ιανουαρίου 1985.

*Ο Πρόεδρος
της Οικονομικής και Κοινωνικής
Επιτροπής*
Gerd MUHR

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 259 της 27. 9. 1984, σ. 7, και ΕΕ αριθ. C 23 της 25. 1. 1985, σ. 3.

⁽²⁾ Βλ. προηγούμενη γνωμοδότηση της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 23 της 25. 1. 1985, σ. 3.

Γνωμοδότηση για τις προτάσεις της Επιτροπής για την εφαρμογή μεσογειακής πολιτικής της διευρυμένης Κοινότητας

(85/C 87/06)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζήτησε, με επιστολή της 12ης Ιουνίου 1984, τη γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για τις προτάσεις της Επιτροπής για την εφαρμογή της μεσογειακής πολιτικής της διευρυμένης Κοινότητας.

Το τμήμα εξωτερικών σχέσεων, στο οποίο ανατέθηκε η προετοιμασία των σχετικών εργασιών, υιοθέτησε τη γνωμοδότησή του στις 15 Ιανουαρίου 1985 με βάση την εισηγητική έκθεση του κ. Briganti.

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή κατά τη διάρκεια της 223ης συνόδου ολομέλειάς της, συνεδρίαση της 31ης Ιανουαρίου 1985, υιοθέτησε ομόφωνα, με 4 αποχές, την ακόλουθη γνωμοδότηση.

Εισαγωγή

1. Ενόψει της διεύρυνσης της Κοινότητας προς την Ισπανία και την Πορτογαλία κρίνεται επιτακτικός ένας έλεγχος και επαναπροσδιορισμός της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Κοινότητας απέναντι στις τρίτες μεσογειακές χώρες.

2. Οι διαπραγματεύσεις με τις δύο υποψήφιες για προσχώρηση χώρες προκαλούν μεγάλες ανησυχίες ανάμεσα στις μεσογειακές χώρες οι οποίες φοβούνται ότι η διεύρυνση θα θέσει σε σοβαρό κίνδυνο τους οικονομικούς και, πάνω απ' όλα, τους εμπορικούς δεσμούς τους με την Κοινότητα.

3. Εξάλλου, η ΟΚΕ, μολοντί θεωρεί ότι οι διμερείς συμφωνίες που έχει συνάψει η Κοινότητα με τις τρίτες μεσογειακές χώρες είχαν αναμφισβήτητα θετικά αποτελέσματα, κρίνει επίσης ότι σε πολλούς τομείς (μεταξύ των οποίων στον εμπορικό, βιομηχανικό, γεωργικό, χρηματοοικονομικό και κοινωνικό τομέα) οι συμφωνίες αυτές δεν υλοποίησαν τους στόχους τους, ή είχαν πολύ περιορισμένη επίδραση, ή δεν εφαρμόστηκαν.

3.1. Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή είναι κατά συνέπεια της γνώμης ότι θα πρέπει να καθορισθούν σε συνεργασία με τις ενδιαφερόμενες χώρες, και κυρίως με τις επαγγελματικές οργανώσεις αυτών των χωρών, οι αποδεκτές προϋποθέσεις που θα επιτρέψουν την ομαλή λειτουργία των εν λόγω διμερών συμφωνιών. Στα πλαίσια αυτά οι διευρυντικές συζητήσεις που πραγματοποιεί η Επιτροπή με τις μεσογειακές χώρες αποκτούν ιδιαίτερη σημασία.

4. Αν θεωρηθούν στο σύνολό τους, οι τρίτες μεσογειακές χώρες αποτελούν για την Κοινότητα μια πολύ σημαντική αγορά. Για να μπορέσει όμως αυτή η αγορά να επιδώσει και να αναπτυχθεί, οι τρίτες μεσογειακές χώρες θα πρέπει να συνεχίσουν να εξάγουν τα προϊόντα τους προς την Κοινότητα.

5. Η διατήρηση των σχέσεων με τις τρίτες μεσογειακές χώρες είναι λοιπόν ζωτική για την Κοινότητα, και αυτό όχι μόνο όσον αφορά την επίδρασή τους στο επίπεδο της

απασχόλησης αλλά επίσης και στο μέτρο που έχουν οικονομικές, πολιτικές, ακόμη και κοινωνικές, οικολογικές και στρατηγικές προεκτάσεις. Οι σχέσεις αυτές αφορούν λοιπόν τους πολίτες όλων των χωρών της Κοινότητας.

6. Μία μακρόπνοη πολιτική για τη Λεκάνη της Μεσογείου θα πρέπει να συμβάλει ώστε να αμβλυνθούν οι ανισότητες τόσο ανάμεσα στο Βορρά και το Νότο όσο και στο εσωτερικό αυτής της περιοχής. Η πολιτική αυτή θα πρέπει να έχει σαν βασικό στόχο την καλύτερη χρησιμοποίηση των ανθρώπινων και υλικών πόρων των περιοχών αυτών στα πλαίσια, επίσης, και της παγκόσμιας αγοράς. Τέλος θα πρέπει να συμβάλει στην ειρήνη, την ασφάλεια και τη σταθερότητα αυτής της περιοχής.

7. Κατά την εξέταση των προβλεπόμενων επιπτώσεων της διεύρυνσής της προς την Ισπανία και την Πορτογαλία, η Κοινότητα πρέπει να λάβει υπόψη της τις διάφορες καταστάσεις που επικρατούν στις τρίτες χώρες, καθώς και τις σημαντικές τροποποιήσεις στις οποίες υποβάλλεται τώρα η κοινή γεωργική πολιτική της.

Η σημασία της εμπορικής πτυχής της μεσογειακής πολιτικής της Κοινότητας

8. Η ΟΚΕ διαπιστώνει ότι οι συμφωνίες που συνάφθηκαν με τις τρίτες μεσογειακές χώρες δεν αναχαίτισαν την επιδείνωση του εμπορικού τους ελλείμματος απέναντι στην Κοινότητα το οποίο, συνολικά, τριπλασιάστηκε περίπου σε δέκα χρόνια.

9. Κατά το 1982, οι εισαγωγές της Κοινότητας από τους μεσογειακούς της εταίρους ανήλθαν σε 22 δισεκατομμύρια ECU έναντι των εξαγωγών προς τις αγορές τους που προσέγγισαν τα 29 δισεκατομμύρια ECU. Αν απομονωθούν τα πετρελαϊκά προϊόντα, το συνολικό έλλειμμα των μεσογειακών χωρών με την Κοινότητα πλησιάζει τα 19 δισεκατομμύρια ECU και το ποσοστό κάλυψης των εισαγωγών τους από τις εξαγωγές τους κατά τις συναλλαγές τους με την Κοινότητα ανέρχεται μόνο σε 33 %.

10. Το 40 % των αγορών των τρίτων μεσογειακών χωρών από την Κοινότητα αποτελούν κεφαλαιουχικά

αγαθά απαραίτητα για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξή τους. Μία απότομη συρρίκνωση αυτών των εισαγωγών (ιδιαίτερα λόγω μείωσης των εσόδων από τις εξαγωγές προς την ευρωπαϊκή αγορά), θα οδηγούσε τελικά σε όλο και σημαντικότερα ελλείμματα του ισοζυγίου τους.

11. Από την πλευρά της ίδιας της Κοινότητας εξάλλου, οι αγορές των μεσογειακών χωρών αποτελούν σημαντική διέξοδο για τα προϊόντα της από την οποία αποκομίζουν οφέλη όλα τα κράτη μέλη, σε διαφορετική έκταση. Έτσι, η Ευρώπη των Δέκα παραμένει μέχρι σήμερα και με μεγάλη διαφορά, ο πρώτος προμηθευτής των χωρών της μεσογειακής λεκάνης που αντιπροσωπεύουν το 10 % του εξωκοινοτικού εμπορίου.

12. Η ίδια η Κοινότητα απορροφά περισσότερο από το ήμισυ των εξαγωγών των τρίτων μεσογειακών χωρών.

13. Η εμπορική αλληλοεξάρτηση μεταξύ της Κοινότητας και των τρίτων μεσογειακών χωρών είναι σημαντική για όλες τις ενδιαφερόμενες χώρες. Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή συμφωνεί με την Επιτροπή ότι αυτή η αλληλοεξάρτηση αποτελεί βασικό στοιχείο της μεσογειακής πολιτικής την οποία η Κοινότητα καλείται να επαναπροσδιορίσει ενόψει της διεύρυνσής της.

Η βιομηχανική πτυχή

14. Βασικό στοιχείο όλων των συμφωνιών που έχουν συναφθεί στα πλαίσια της μεσογειακής πολιτικής, η δαμολογική απαλλαγή των βιομηχανικών προϊόντων των μεσογειακών χωρών — η οποία αναγκαστικά δεν συνοδεύεται από την αρχή της αμοιβαιότητας, έστω και μερικής — αποτέλεσε μια από τις μεγαλύτερες παραχωρήσεις της Κοινότητας στα πλαίσια μιας ουσιαστικής και κατά προτεραιότητα ενθάρρυνσης που δόθηκε στην προσπάθειά τους να εκβιομηχανιστούν. Η πολιτική αυτή είχε κυρίως ως αποτέλεσμα την υπερβολική εξειδίκευση πολλών χωρών στην ανάπτυξη των εξαγωγών κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων, με αποτέλεσμα ο τομέας της κλωστοϋφαντουργίας να αποτελέσει τον κυριότερο ή μάλλον το μοναδικό που λήφθηκε υπόψη στα αναπτυξιακά προγράμματα της περιοχής της μεσογειακής λεκάνης. Αυτή η εξέλιξη του τομέα της κλωστοϋφαντουργίας, ο οποίος προσανατολίστηκε σε μεγάλο βαθμό στη διέξοδο που του πρόσφερε η αγορά της Ευρώπης της Δέκα, υποστηρίχθηκε, όντως συχνά, από επενδύσεις κοινοτικής προέλευσης, ειδικότερα στα πλαίσια του «καθεστώτος εισαγωγής προϊόντων προς τελειοποίηση και επανεξαγωγή» ⁽¹⁾.

15. Λόγω της ιδιαίτερα κακής κατάστασης της απασχόλησης στον τομέα της κλωστοϋφαντουργίας η Κοινότητα διαπραγματεύεται από το 1977 — όπως ακριβώς και τα περισσότερα βιομηχανικά κράτη του κόσμου (π.χ. οι ΗΠΑ, ο Καναδάς, οι χώρες ΕΕΤΑ κ.ά.) με πολλές χώρες της περιοχής της Μεσογείου, όπως και άλλων περιοχών της γης, που προμηθεύουν φτηνά προϊόντα, συμφωνίες αυτοπεριορισμού σε νευραλγικούς κλάδους της κλωστοϋφαντουργίας. Σε σχέση με τους εμπορικούς στόχους της μεσογειακής πολιτικής της Κοινότητας, αυτές οι συμφω-

νίες αποτελούν οπισθοδρόμηση και ερμηνεύονται ως σημαντικό πλήγμα στο πνεύμα των συμφωνιών που είχαν συνάψει κατά το παρελθόν με τους Δέκα.

16. Στα πλαίσια αυτά, η ΟΚΕ συμφωνεί με τις προτεραιότητες που έθεσε η Επιτροπή:

- να ανανεωθεί η ισχύς της αρχής του προτιμησιακού ανοίγματος της κοινοτικής αγοράς στα βιομηχανικά προϊόντα της Μεσογείου, που αποτελεί βασικό στοιχείο των συμφωνιών με τις οποίες έχει δεσμευθεί απέναντι στις χώρες αυτές·
- να αποκαταστήσει με τον τρόπο αυτό την εμπιστοσύνη και την αξιοπιστία που οι εταίροι αλλά επίσης και οι επενδυτές — ειδικότερα οι κοινοτικοί — πρέπει να έχουν για τις συμφωνίες αυτές, και ιδιαίτερα με την προοπτική της διεύρυνσης της Κοινότητας·
- όσον αφορά τον τομέα της κλωστοϋφαντουργίας, να προβλεφθεί προοδευτικά και στο μέτρο του δυνατού μια επιστροφή στο κοινοτικό καθεστώς που προβλέπουν οι συμφωνίες, με την προϋπόθεση ότι αυτό δεν οδηγεί σε πρακτικές ντάμπινγκ·
- να προβλεφθούν, για το μέλλον, αποτελεσματικές λύσεις για μια διαρκή διαβούλευση με τους εταίρους ώστε να αποφευχθεί η δημιουργία νέων κρίσιμων καταστάσεων σε ορισμένο αριθμό ευαίσθητων τομέων.

17. Πέρα από το εμπορικό πλαίσιο, η ΟΚΕ επιμένει στη σημασία που πρέπει να δοθεί στη βιομηχανική συνεργασία ως φορέα ανάπτυξης των οικονομιών των τρίτων μεσογειακών χωρών.

Η γεωργική πτυχή

18. Η διεύρυνση της Κοινότητας είναι δυνατό καταρχήν να θέσει σε σοβαρό κίνδυνο τις ροές των συναλλαγών ορισμένων χωρών της μεσογειακής λεκάνης με την Κοινότητα, δεδομένου ότι η κοινοτική προτίμηση θα ευνοήσει τη διοχέτευση των προϊόντων των νέων κρατών μελών.

19. Η ΟΚΕ θεωρεί ότι πρέπει να αποτραπεί στο άμεσο μέλλον μία απότομη μείωση των εξαγωγών των μεσογειακών χωρών, οι οποίες έχουν απόλυτη ανάγκη από έσοδα σε συνάλλαγμα.

20. Η Κοινότητα θα πρέπει να παραχωρήσει βαθμιαία τα οφέλη της κοινής γεωργικής πολιτικής στα νέα κράτη μέλη, ενώ αυτά θα πρέπει να αναλάβουν βαθμιαία τα βάρη τους. Θα πρέπει επίσης να αναλάβουν παράλληλα τις κοινοτικές υποχρεώσεις τους απέναντι στις τρίτες χώρες, ιδιαίτερα τις αναπτυσσόμενες και, ανάμεσά σ' αυτές, τις μεσογειακές χώρες.

21. Συνεπώς, Η ΟΚΕ εγκρίνει, καταρχήν, τις προτάσεις της Επιτροπής που έχουν ως στόχο να εξασφαλίσουν βραχυπρόθεσμα στα σχετικά προϊόντα μία πραγματική δυνατότητα πρόσβασης στην κοινοτική αγορά. Αν για το σκοπό αυτό αποδειχθεί απαραίτητο να προβλεφθεί μία ρύθμιση των μηχανισμών προστασίας της κοινοτικής γεωργικής αγοράς και να καθορισθούν ανώτατα όρια, θα πρέπει να πραγματοποιηθούν διαβουλεύσεις με τις χώρες-εταίρους και τους ενδιαφερόμενους κύκλους.

⁽¹⁾ Πρόκειται, κατά την άποψη της Κοινότητας, για τελειοποίηση προς επανεξαγωγή.

22. Ωστόσο, η αναγκαία αλληλεγγύη που η Κοινότητα οφείλει να δείξει σ' αυτές τις χώρες που βρίσκονται σε δυσχερή κατάσταση, δεν θα πρέπει να δλάνει τους γεωργοπαραγωγούς του Νότου της Κοινότητας οι οποίοι όπως είναι γνωστό αντιμετωπίζουν δύσκολες συνθήκες. Θα πρέπει, αντίθετα, η αλληλεγγύη να εκφραστεί με μία δίκαιη κατανομή των θαρών μεταξύ όλων των κρατών μελών της Κοινότητας.

23. Η ΟΚΕ κρίνει ότι η Επιτροπή, αφού λάβει υπόψη τις παρατηρήσεις που διατυπώνονται παρακάτω, θα πρέπει, το συντομότερο δυνατό, να επεξεργασθεί ακριβείς προτάσεις με στόχο:

- να καθορισθούν οι επιπτώσεις των εισαγωγών που προέρχονται από τρίτες μεσογειακές χώρες στους στόχους της διευρυμένης Κοινότητας όσον αφορά την παραγωγή·
- να εκτιμηθεί το λειτουργικό κόστος που θα επιβαρύνει το τμήμα εγγυήσεων του ΕΓΤΠΕ από τη μία πλευρά, και την αναπτυξιακή πολιτική από την άλλη.

24. Η ΟΚΕ εκφράζει αμφιβολίες όσον αφορά την αποτελεσματικότητα του συστήματος που προτάθηκε για τα *οπωροκηπευτικά*. Πράγματι η θέσπιση, από το Νοέμβριο του 1983, μιας τιμαριθμικής αναπροσαρμογής για την τιμή αναφοράς κινδυνεύει να προκαλέσει δυσκολίες όσον αφορά την πραγματική πρόσβαση των μεσογειακών προϊόντων στις κοινοτικές αγορές και, κατά συνέπεια, να οδηγήσει σύντομα σε μείωση των εξαγωγών των τρίτων μεσογειακών χωρών. Ο υπολογισμός του μέσου όρου των παραδοσιακών εξαγωγών κατά τα πέντε έτη αναφοράς θα πραγματοποιηθεί οπωσδήποτε με αυτή τη νέα βάση και θα οδηγήσει σε μείωση των κοινοτικών δεσμεύσεων.

24.1. Η ΟΚΕ θεωρεί ότι θα ήταν προτιμότερο να ενισχυθούν οι τομείς και οι περιφέρειες που έχουν πληγεί με τη θέσπιση ενός συστήματος πριμοδοτήσεων για τη διαφοροποίηση της παραγωγής, σε μία προσπάθεια αναζήτησης μιας καλύτερης εποχιακής συμπληρωματικότητας της προσφοράς των τρίτων μεσογειακών χωρών με την προσφορά των χωρών παραγωγών της Κοινότητας και θέσπισης μιας διαδικασίας διαβουλεύσεων μεταξύ των εταίρων της μεσογειακής λεκάνης ώστε να επιτευχθεί μεγαλύτερη πειθαρχία στην παραγωγή σε συνάρτηση και με τις απαιτήσεις της εσωτερικής αγοράς.

25. Όσον αφορά τον *οίνο*, η ΟΚΕ επιδοκιμάζει την προσέγγιση της Επιτροπής που συνίσταται στο να χρησιμοποιηθεί η μεσογειακή της πολιτική για να προτείνει υψηλότερη ποιότητα στον τομέα αυτό. Ωστόσο, η ΟΚΕ υπογραμμίζει ότι τα προτεινόμενα μέτρα της Επιτροπής — προοδευτική αντικατάσταση των εξαγωγών επιτραπέζιου οίνου που διατίθεται χύμα με εμφιαλωμένους οίνους ποιότητας — κινδυνεύουν να μην προσφέρουν ικανοποιητικά αντισταθμίματα στις τρίτες μεσογειακές χώρες που πλήττονται από τη διεύρυνση. Κατά συνέπεια, προτείνει να εξεταστεί η δυνατότητα ενίσχυσης του αμπελοοινικού τομέα όχι μόνο στο επίπεδο της εμφιάλωσης αλλά επίσης και στο επίπεδο της εμπορίας προς τις αγορές τρίτων χωρών (παραγωγοί, συνεταιρισμοί, πώληση). Εξάλλου, είναι δυνατό να αποδειχθούν ανα-

γκαία μέτρα ανάλογα με αυτά που προτείνονται στην προηγούμενη παράγραφο για τα *οπωροκηπευτικά*.

26. Το *ελαιόλαδο* αποτελεί για την Κοινότητα των δέκα ένα ήδη σημαντικό πρόβλημα το οποίο θα επιδεινωθεί περισσότερο με τη διεύρυνση. Η επιπρόσθετη παραγωγή που θα προκύψει από τη διεύρυνση δύσκολα θα βρει καταναλωτές στην ίδια την Κοινότητα ακόμα και αν — πράγμα που είναι βέβαια αδιανόητο — έκλειναν τα σύνορα στις εισαγωγές από τρίτες χώρες.

26.1. Κατά συνέπεια, η ΟΚΕ εγκρίνει τις παραχωρήσεις που προτείνει η Επιτροπή για τον τομέα σύμφωνα με τις οποίες προβλέπεται μια φθίνουσα εγγύηση αγοράς για τις ποσότητες που εξάγει συνήθως η Τунησία προς την Κοινότητα, συνδυασμένη με μια ενίσχυση της εσωτερικής κατανάλωσης αυτής της χώρας και της κατανάλωσης στο εσωτερικό της ΕΟΚ.

26.2. Στα πλαίσια αυτά, η ΟΚΕ υπογραμμίζει την ανάγκη να χρησιμοποιηθούν τα μέτρα διομηχανικής συνεργασίας για να αυξηθεί η αγοραστική δύναμη των πληθυσμών των τρίτων μεσογειακών χωρών έτσι ώστε να τονωθεί η εγχώρια κατανάλωση εκείνου του προϊόντος που μπορεί να ενταχθεί ευκολότερα στις τοπικές συνθήκες.

26.3. Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή είναι της γνώμης ότι κάποτε το ελαιόλαδο θα έπρεπε να αποτελέσει αντικείμενο μιας πραγματικής πολιτικής όσον αφορά την παραγωγή και την αξιοποίησή του (προσδιορισμός των αγορών, ακόμα και των τρίτων χωρών, διάθεση στην αγορά) από την Κοινότητα στην οποία η παραγωγή των τρίτων μεσογειακών χωρών λαμβάνει μία καθορισμένη θέση: οι ποσοστάσεις παραγωγής που ορίζονται κάθε χρόνο στις τρίτες χώρες θα πρέπει να τηρούνται κατά τρόπο που να έχει συμφωνηθεί μεταξύ της Κοινότητας και των τρίτων ενδιαφερόμενων χωρών.

26.4. Η ΟΚΕ υπογραμμίζει τον οικολογικό ρόλο του ελαιόδενδρου σε ορισμένες περιοχές των τρίτων μεσογειακών χωρών που αποτελεί ένα αποτελεσματικό και αναντικατάστατο εμπόδιο κατά της ερήμωσης.

27. Όσον αφορά το κόστος, για τη διευρυμένη Κοινότητα, η ΟΚΕ επισημαίνει ότι σε σχέση με την κοινοτική παραγωγή, ο όγκος των εξαγωγών των χωρών αυτών είναι σχετικά μικρός. Ωστόσο, η Επιτροπή θα πρέπει να εκτιμήσει προσεκτικά το κόστος των προτεινόμενων μέτρων και να ορίσει την καλύτερη δυνατή διάρκεια εφαρμογής τους με σκοπό να οργανωθεί η γεωργική παραγωγή στις τρίτες μεσογειακές χώρες που έχουν πληγεί από τη διεύρυνση ώστε να μην εξαρτάται από ένα τεχνητό σύστημα προστασίας.

Η κοινωνική πτυχή

28. Η ΟΚΕ, λαμβάνοντας υπόψη τις ανησυχίες των ενδιαφερόμενων εταίρων χωρών όσον αφορά την κατάσταση των διακινούμενων εργαζομένων οι οποίοι προέρχονται από τις χώρες αυτές και διαμένουν στην ΕΟΚ, επιθυμεί να υπεθυμίσει τη σημαντική συμβολή των εργαζομένων που προέρχονται ιδιαίτερα από τις τρίτες μεσογειακές χώρες στην ανάπτυξη της ΕΟΚ.

29. Η ΟΚΕ στιγματίζει έντονα κάθε μορφή φυλετικών διακρίσεων και συμφωνεί με την Επιτροπή ότι το Συμβούλιο θα έπρεπε να τις καταδικάσει.

30. Η ΟΚΕ εκφράζει τη λύπη της για το γεγονός ότι οκτώ χρόνια μετά τη σύναψη συμφωνιών συνεργασίας ανάμεσα στην ΕΟΚ και πολλές τρίτες μεσογειακές χώρες — συγκεκριμένα τις τρεις χώρες του Μαγκρέμπ — να μην έχει ακόμα εφαρμοστεί το κεφάλαιο αναφορικά με τη «Συνεργασία στον τομέα του εργατικού δυναμικού». Η ΟΚΕ ζητά από το Συμβούλιο των υπουργών να δώσει το συντομότερο δυνατό την έγκρισή του ώστε τα συμβούλια συνεργασίας τα οποία προβλέπονται στις σχετικές συμφωνίες να μπορούν να θεσπίζουν διατάξεις οι οποίες να εξασφαλίζουν την εφαρμογή των συμφωνιών που έχουν συναφθεί το 1976, ιδιαίτερα στον τομέα της κοινωνικής ασφάλειας.

31. Η ΟΚΕ, αναφερόμενη στη γνωμοδότηση που εξέδωσε στις 25 Οκτωβρίου 1984 σχετικά με τους διακινούμενους εργαζόμενους⁽¹⁾, και παρά τις προφανείς δυσχέρειες επικροτεί τις προτάσεις της Επιτροπής που έχουν ως στόχο να συντονιστούν σε κοινοτικό επίπεδο οι δραστηριότητες που προβλέπονται ή αναλαμβάνονται διμερώς, ώστε η συνεργασία στον τομέα αυτό να προσανατολισθεί τόσο σε μια καλύτερη ένταξη στο οικονομικό και κοινωνικό πλέγμα της χώρας υποδοχής των μεταναστών εκείνων που επιθυμούν να παραμείνουν στη χώρα αυτή και των εργαζομένων που επιθυμούν να επιστρέψουν στη χώρα καταγωγής, όσο και σε δραστηριότητες που αποσκοπούν να τους βοηθήσουν να ξεπεράσουν τα εμπόδια που συνδέονται με την παλιννόστησή τους. Πρέπει να αποκλεισθεί κάθε πολιτική υποχρεωτικής και συστηματικής παλιννόστησης.

31.1. Η ΟΚΕ εύχεται να συνεχισθούν και να αναπτυχθούν οι εμπειρίες που έχουν αποκτηθεί σε ορισμένες χώρες στον τομέα της εκπαίδευσης και ένταξης των διακινούμενων εργαζομένων.

31.2. Η ΟΚΕ, ενώ επιμένει ιδιαίτερα στο σημείο 3.3 της εν λόγω γνωμοδότησης της 25ης Οκτωβρίου δραστηριότητες σχετικά με τις «δυνατότητες επανένταξης», εκφράζει την ευχή όπως η επανένταξη αυτή γίνει σε στενή συνεργασία με τις χώρες καταγωγής, στον τομέα της ανάπτυξης της απασχόλησης στις χώρες αυτές.

32. Η Κοινότητα, και ιδιαίτερα το Κοινωνικό Ταμείο, θα πρέπει να ενισχύσει σημαντικά τα προγράμματα επαγγελματικής κατάρτισης των εργαζομένων αυτών σε συνεργασία με τις χώρες καταγωγής και τις κοινοτικές χώρες υποδοχής είτε πρόκειται για εργαζόμενους που επιθυμούν να ενταχθούν στην Κοινότητα ή για άτομα που ετοιμάζονται να καταλάβουν μια παραγωγική θέση απασχόλησης στη γενέτειρα χώρα τους. Στα πλαίσια αυτά αξίζει να υπογραμμισθεί ο ρόλος των ΜΜΕ και των συνεταιρισμών.

33. Όσον αφορά το πρόγραμμα αναπτυξιακής βοήθειας που προορίζεται για τις τρίτες μεσογειακές χώρες, η ΟΚΕ επιμένει να εκφράσουν όλοι οι εταίροι (ΕΟΚ και τρίτες χώρες) τη θέληση να σεβασθούν τις διατάξεις που περιλαμβάνονται στις Συμβάσεις του ΔΟΕ (ιδιαίτερα

στις συμβάσεις 97 και 143). Στα πλαίσια αυτά, η ΟΚΕ επιμένει ιδιαίτερα όσον αφορά:

- τη μη διάκριση των εργαζομένων με βάση την καταγωγή, την εθνικότητα, τη φυλή, τη θρησκεία ή τις πολιτικές πεποιθήσεις·
- το σεβασμό των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων·
- την αναγνώριση στις συνδικαλιστικές οργανώσεις του δικαιώματος να συνάπτουν συμβάσεις σχετικά με τις συνθήκες εργασίας·
- την ασφάλεια στον τόπο εργασίας, τη διασφάλιση της απασχόλησης (κοινωνική ασφάλεια, κλπ.)·
- το σεβασμό των ελάχιστων κοινωνικών κανόνων που έχουν συμφωνηθεί στα πλαίσια του Διεθνούς Οργανισμού Εργασίας και των δικαιωμάτων του ανθρώπου·
- τις κοινές δραστηριότητες για την καταπολέμηση της παράνομης απασχόλησης, της λαθραίας διακίνησης και της παράνομης χρησιμοποίησης εργατικού δυναμικού.

Συνεργασία με τις χώρες της Μεσογείου

34. Οι έντονες οικονομικές και κοινωνικές ανισορροπίες που υπάρχουν στις μεσογειακές χώρες συνεπάγονται την ανάγκη πολιτικών συνεργασίας για να αμβλυνθούν οι ανισορροπίες αυτές ή τουλάχιστον να γίνουν πιο ανεκτές. Οι πολιτικές συνεργασίες θα πρέπει να εφαρμοσθούν όχι μόνο από τις χώρες μέλη της ΕΟΚ αλλά επίσης και από τις τρίτες μεσογειακές χώρες οι οποίες είναι σχετικά περισσότερο αναπτυγμένες και διαθέτουν περισσότερους υλικούς και ανθρώπινους πόρους. Η ΕΟΚ κατά συνέπεια θα πρέπει να προωθήσει τις δραστηριότητες συνεργασίας Νότου-Νότου σε μεσογειακή κλίμακα.

35. Η αυξανόμενη οικονομική συμπληρωματικότητα που υπάρχει μεταξύ των τρίτων μεσογειακών χωρών — εκτός από αυτή που υπάρχει μεταξύ αυτών και της Κοινότητας — αποτελεί ένα πραγματικό και αποτελεσματικό μέσο για τη σταθερότητα και την ειρήνη στην περιοχή αυτή.

Η επιστημονική και τεχνολογική συνεργασία

36. Πρέπει να υποστηριχθούν απόλυτα οι προτάσεις της Επιτροπής που θεωρούν ότι η επιστημονική και τεχνική συνεργασία στον τομέα της ιατρικής, της ενέργειας, του περιβάλλοντος και της πληροφόρησης αποτελούν τομείς προτεραιότητας. Ωστόσο, η ΟΚΕ κρίνει ότι θα έπρεπε να τονισθεί περισσότερο η έρευνα στον τομέα «πρωτότυπων» τεχνολογιών που πορσαρμίζονται στις κλιματολογικές συνθήκες, στο φυσικό περιβάλλον και στις κοινωνικές δομές των μεσογειακών περιοχών. Οι μεσογειακές περιοχές της διευρυμένης ΕΟΚ (ιταλικός νότος, Ισπανία, Ελλάδα, κλπ.) θα μπορούσαν να αποτελέσουν τα «προνομιούχα εργαστήρια» για την επεξεργασία και τους πειραματισμούς αναφορικά με αυτές τις πρωτότυπες τεχνολογίες.

36.1. Ορισμένες χώρες της μεσογειακής λεκάνης διαθέτουν τεχνολογίες προσαρμοσμένες στην περιοχή. Η Κοινότητα θα μπορούσε να βοηθήσει τις χώρες αυτές στην αναζήτηση πρακτικών εφαρμογών.

(¹) ΕΕ αριθ. C 343 της 24. 12. 1984.

Η γεωργική συνεργασία

37. Θα ήταν σκόπιμο να ενθαρρυνθούν οι πρωτοδουλίες που αποσκοπούν στην επίτευξη υψηλότερου βαθμού επισιτιστικής αυτότητας, ιδίως με την πραγματοποίηση επενδύσεων στις κοινοτικές κυρίως επιχειρήσεις γεωργικών προϊόντων διατροφής που διατίθενται να προμηθεύσουν τεχνολογίες προσαρμοσμένες στις τοπικές ανάγκες.

Η βιομηχανική συνεργασία

38. Η ΟΚΕ επισύρει την προσοχή στη σημασία της συνεργασίας στο βιομηχανικό τομέα, που οφείλεται σε τέσσερις σημαντικούς λόγους:

- α) πρέπει να επιτρέπει την επιτόπου αξιοποίηση των ορυκτών και γεωργικών πρώτων υλών ·
- β) πρέπει να αντισταθμίσει τις απωλεσθείσες θέσεις εργασίας στη γεωργία μετά από προσπάθειες ορθολογικής οργάνωσης του τομέα, με τη δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης στο δευτερογενή τομέα ·
- γ) πρέπει να προωθήσει μια βιομηχανική ανάπτυξη που να ανταποκρίνεται περισσότερο στις ίδιες ανάγκες των εσωτερικών αγορών των τρίτων μεσογειακών χωρών και να αποφυγεί την υπερβολική εξάρτηση των χωρών αυτών από τις εξαγωγικές αγορές τους, ιδιαίτερα την ΕΟΚ ·
- δ) πρέπει να επιβεβαιώσει την αυξανόμενη συμπληρωματικότητα των χωρών αυτών απέναντι στους παραδοσιακούς προμηθευτές βιομηχανικών προϊόντων.

38.1. Τόσο στον τομέα της παραγωγής όσο και στον τομέα της εμπορίας, η ΟΚΕ τονίζει τη σπουδαιότητα της δημιουργίας «κοινών επιχειρήσεων» (joint ventures), μεταξύ κοινοτικών επιχειρήσεων και επιχειρήσεων της Λεκάνης της Μεσογείου, ιδιαίτερα μικρομεσαίων επιχειρήσεων και συνεταιρισμών. Οι τρίτες μεσογειακές χώρες θα έπρεπε να συμβάλλουν στο θέμα αυτό βελτιώνοντας τους όρους υποδοχής των κοινοτικών επενδύσεων.

38.2. Οι χώρες της Κοινότητας θα μπορούσαν να ευνοήσουν τη δημιουργία αυτών των «κοινών επιχειρήσεων» εναρμονίζοντας τους κανόνες απέναντι στις τρίτες μεσογειακές χώρες και προσπαθώντας να υπερπηδήσουν τα πιθανά πολιτικά εμπόδια.

Η πολυμερής συνεργασία

39. Η ΟΚΕ συμμερίζεται την άποψη της Επιτροπής, η οποία συνιστά να αποφευχθεί — μέσω περιοδικών διαβουλεύσεων μεταξύ των ενδιαφερόμενων οικονομικών φορέων — η παραγωγή πλεονασμάτων, σε μη ανταγωνιστικές τιμές ειδικά «ευαίσθητων προϊόντων» τόσο βιομηχανικών όσο και γεωργικών. Αν ωστόσο υπάρχει πρόθεση για μια εντατικότερη αξιοποίηση των πόρων —

φυσικών και ανθρώπινων — που υφίστανται σε δυναμική κατάσταση στις μεσογειακές χώρες, τότε πρέπει να γίνουν ενέργειες όσον αφορά την προσφορά (με τη δελτίαση της παραγωγής) και τη ζήτηση (με τη διεύρυνση της κατανάλωσης και των διεξόδων ακόμα και σε αγορές τρίτων χωρών) των μεσογειακών προϊόντων.

Η χρηματοδοτική συνεργασία

40. Η ΟΚΕ διαπιστώνει ότι οι προτάσεις της Επιτροπής σχετικά με το θέμα αυτό εγγράφονται στα πλαίσια της δύσκολης οικονομικής πραγματικότητας που αντιμετωπίζει η ΕΟΚ. Οι επενδύσεις ιδιωτικών κοινοτικών επιχειρήσεων στις τρίτες χώρες της Μεσογείου — ιδιαίτερα στους τομείς που είναι στρατηγικής σημασίας όσον αφορά τη συνεργασία για την ανάπτυξη, όπως η βιομηχανία γεωργικών προϊόντων διατροφής, οι ιατροφαρμακευτικοί εξοπλισμοί, η αξιοποίηση των φυσικών και τουριστικών πόρων, κλπ. — θα μπορούσαν να διαδραματίσουν έναν εξαιρετικά θετικό ρόλο για την οικονομία και το διότι-κό επίπεδο των πληθυσμών των τρίτων μεσογειακών χωρών. Επιπλέον αυτό θα επέτρεπε να αναχαιτιστεί η αυξανόμενη ανταγωνιστικότητα των αμερικανικών και ιαπωνικών πολυεθνικών στις αγορές.

Συμπέρασμα

41. Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή πιστεύει ότι η αλληλεξάρτηση που υπάρχει μεταξύ των οικονομικών των μεσογειακών χωρών και της Κοινότητας απαιτεί από την Κοινότητα τη συνειδητοποίηση και την ταχεία λήψη αποφάσεων για την ταυτόχρονη πραγματοποίηση της διεύρυνσης με την προσχώρηση της Ισπανίας και της Πορτογαλίας και της πάγιωσης των συναλλαγών της και των άλλων μορφών συνεργασίας με τις μεσογειακές χώρες, με την κατάρτιση ενός κανονιστικού πλαισίου που θα τείνει να εξασφαλίσει στις ενδιαφερόμενες χώρες-εταίρους τις ροές εξαγωγών που είναι αναγκαίες για την ανάπτυξή τους και για τη συνέχιση των αγορών τους από την Κοινότητα! Το κόστος της πολιτικής αυτής θα έπρεπε να αναληφθεί από την Κοινότητα, ιδιαίτερα για να μην επωμισθούν τις συνέπειες αποκλειστικά οι γεωργοί των μεσογειακών περιοχών. Το κανονιστικό πλαίσιο θα έπρεπε να καταρτισθεί σε συνεννόηση με τις υποψήφιες για προσχώρηση χώρες πριν από το τέλος των διαπραγματεύσεων που διεξάγονται για τη διεύρυνση της Κοινότητας. Αυτό δεν θα έπρεπε να καθυστερήσει καθόλου αυτές τις διαπραγματεύσεις.

42. Τέλος, η ΟΚΕ εκφράζει την επιθυμία της να μπορέσει να επανεξετάσει τις σχέσεις με τις τρίτες μεσογειακές χώρες όσον αφορά τη διεύρυνση, για να μπορέσει να αναλύσει λεπτομερώς τα ιδιαίτερα προβλήματα που τίθενται για ορισμένες χώρες, για το σύνολο της περιοχής της Μεσογείου και για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

Βρυξέλλες, 31 Ιανουαρίου 1985.

Ο Πρόεδρος
της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

Gerd MUHR

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

στη γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

Τροπολογία που απορρίφθηκε

Η ακόλουθη τροπολογία που υποβλήθηκε με βάση τη γνωμοδότηση του τμήματος εξωτερικών σχέσεων και σύμφωνα με τις διατάξεις του εσωτερικού κανονισμού απορρίφθηκε από την ΟΚΕ κατά τη διάρκεια των συζητήσεων.

Να προστεθεί ένα νέο σημείο 40, ως εξής:

«Προκειμένου να μην υπάρξουν αυταπάτες στις μεσογειακές χώρες όσον αφορά το περιεχόμενο ενός τέτοιου ρυθμιστικού πλαισίου, η ΟΚΕ θεωρεί ότι σύντομα θα πρέπει να επισημανθεί στους εταίρους μας το γεγονός ότι η Κοινότητα υπόκειται σε μια σειρά περιορισμών που προστίθενται σε εκείνους που συνδέονται με τη διεύρυνση προς την Ισπανία και την Πορτογαλία. Αυτοί οι περιορισμοί προκύπτουν από αυτή την ίδια τη γεωργική πολιτική της Κοινότητας, κυρίως σε σχέση με τα μεσογειακά προϊόντα, τη δημοσιονομική πειθαρχία, τον περιορισμένο χαρακτήρα των χρηματικών πόρων, τις δεσμεύσεις που έχουν αναληφθεί απέναντι στις τρίτες χώρες στα πλαίσια της εμπορικής πολιτικής κλπ.».

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας

Ψήφοι υπέρ: 4, ψήφοι κατά: 49, αποχές: 24.

Γνωμοδότηση για την «πρόταση δέκατης έκτης οδηγίας του Συμβουλίου για εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: κοινό καθεστώς που εφαρμόζεται σε ορισμένα αγαθά στα οποία έχει επιβληθεί οριστικά φόρος προστιθέμενης αξίας, τα οποία εισάγονται από τελικό καταναλωτή ενός κράτους μέλους από άλλο κράτος μέλος»

(85/C 87/07)

Στις 7 Αυγούστου 1984, το Συμβούλιο αποφάσισε, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 100 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, να ζητήσει από την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή γνωμοδοτήσει για την παραπάνω πρόταση οδηγίας.

Το τμήμα οικονομικών και δημοσιονομικών υποθέσεων, στο οποίο ανατέθηκε η προετοιμασία των σχετικών εργασιών, υιοθέτησε τη γνωμοδότησή του στις 22 Ιανουαρίου 1985 με βάση την εισηγητική έκθεση του κ. Della Croce.

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης της 30ής Ιανουαρίου 1985, της 223ης συνόδου ολομέλειάς της, υιοθέτησε ομόφωνα και με 1 αποχή την ακόλουθη γνωμοδότηση:

1. Γενικές παρατηρήσεις

Η πρόταση της Επιτροπής για μια 16η οδηγία σχετικά με τον ΦΠΑ εντάσσεται στα πλαίσια των δραστηριοτήτων που αποσκοπούν στην εναρμόνιση των συστημάτων του φόρου προστιθέμενης αξίας.

Η πρόταση συμπληρώνει την έκτη οδηγία για τον ΦΠΑ και τη σχετική νομολογία του Δικαστηρίου.

Με την κατάργηση της διπλής φορολογίας, η πρόταση 16ης οδηγίας βελτιώνει την κατάσταση των ιδιωτών, που

αγοράζουν μεταχειρισμένα προϊόντα σε ένα κράτος μέλος, και των ατόμων που μετακομίζουν, από ένα κράτος μέλος σε άλλο, στο εσωτερικό της Κοινότητας.

Η ΟΚΕ επικροτεί την πρόταση αυτή, που θα συμβάλει αναμφίβολα στη βελτίωση των ενδοκοινοτικών συναλλαγών και της κυκλοφορίας των ατόμων μέσα στα κράτη μέλη, και ζητά από την Επιτροπή να συνεχίσει τις δραστηριότητές της που αποσκοπούν στη βελτίωση της προτεινόμενης οδηγίας στο μέλλον, με βάση τις εμπειρίες που αποκτούνται.

2. Ειδικές παρατηρήσεις

2.1. Άρθρο 2 δεύτερη παράγραφος

Η ΟΚΕ κρίνει ότι η προτεινόμενη προθεσμία των 30 ημερών, κατά τη διάρκεια της οποίας τα αγαθά που αγοράζονται από άτομο υποκείμενο σε φορολογία δεν υπάρχουν στο πεδίο εφαρμογής της 16ης οδηγίας, φαίνεται ανεπαρκής. Με μια τόσο σύντομη προθεσμία, θα είναι δύσκολο να αποφευχθεί να επαναπωλούνται αμέσως τα καινούργια αγαθά που αγοράζονται σε μια χώρα με χαμηλό ποσοστό ΦΠΑ, και να εισάγονται σε μια άλλη χώρα όπου το ποσοστό του ΦΠΑ είναι υψηλότερο. Μια προθεσμία 60 ημερών φαίνεται πιο σκόπιμη ώστε να περιοριστούν οι περιπτώσεις απάτης.

2.2. Άρθρο 3

Για τον ορισμό της έννοιας του «τελικού καταναλωτή», η πρόταση αναφέρεται σε διάφορες διατάξεις της έκτης οδηγίας για το ΦΠΑ.

Η ΟΚΕ φρονεί ότι ο ορισμός αυτός θα μπορούσε να ερμηνευτεί διαφορετικά σε ορισμένες περιπτώσεις και κυρίως στις περιπτώσεις ατόμων που είναι ελεύθεροι επαγγελματίες ή ασκούν συναφή επαγγέλματα. Συνεπώς, φαίνεται επιβεβλημένη μια βελτίωση του ορισμού αυτού.

2.3. Άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 2

Η ΟΚΕ προτείνει να ενοποιηθούν οι δύο κατηγορίες που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β) της παραγράφου 1, αφού προβλεφθεί επιστροφή του φόρου για όλα τα αγαθά, των οποίων η αξία στην οποία συμπεριλαμβάνεται και ο ΦΠΑ, είναι τριπλάσια του ποσού της απαλλαγής που προβλέπεται στο άρθρο 2 της οδηγίας 69/169/ΕΟΚ του Συμβουλίου, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η ημερομηνία της τελευταίας πώλησης του αγαθού.

Κατά συνέπεια πρέπει να τροποποιηθεί και η παράγραφος 2.

Η ΟΚΕ κρίνει ότι οι τροποποιήσεις αυτές είναι αναγκαίες για την απλούστευση των διαδικασιών και για λόγους ευθυδικίας όσον αφορά όλα τα αγαθά.

Η ΟΚΕ κρίνει εξάλλου ότι θα ήταν σκόπιμο να προβλεφθεί μια τιμαριθμική προσαρμογή της προαναφερόμενης αξίας (το τριπλάσιο του ποσού της απαλλαγής), με στόχο να δοθεί στο μηχανισμό εκτίμησης η απαιτούμενη διαχρονική ευελιξία.

2.4. Άρθρο 5

Η ΟΚΕ διαπιστώνει ότι το δάρος της προσκόμισης αποδείξεων αφορά τον τελικό καταναλωτή και ότι σε περίπτωση που δεν προσκομισθούν οι αποδείξεις αυτές το κράτος μέλος εισαγωγής (άρθρο 9 της πρότασης) μπορεί να αποδεχθεί οποιοδήποτε άλλο αποδεικτικό μέσο ή να υποθέσει ότι ο ΦΠΑ έχει εισπραχθεί από το κράτος μέλος εξαγωγής.

Η ΟΚΕ θεωρεί ότι το εν λόγω δάρος πρέπει να απλοποιηθεί και ότι επίσης όλα τα κράτη μέλη πρέπει να εφαρμόζουν τους ίδιους ή παρόμοιους κανόνες όσον αφορά την επιλογή των άλλων αποδεικτικών μέσων που λαμβάνονται υπόψη.

Όσον αφορά την προθεσμία των τριών μηνών που προβλέπει η οδηγία για να προβεί το κράτος μέλος εξαγωγής στην επιστροφή του φόρου, η ΟΚΕ προτείνει να συντομευθεί η προθεσμία αυτή.

2.5. Άρθρα 6 και 7

Όσον αφορά τα άρθρα 6 και 7, η ΟΚΕ ζητεί να ληφθούν υπόψη οι παρατηρήσεις που διατύπωσε σχετικά με το άρθρο 4.

Τέλος, η ΟΚΕ συνιστά να εφαρμοσθεί η 16η οδηγία χωρίς καθυστέρηση και εξαίρεση σε όλα τα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 30 Ιανουαρίου 1985.

Ο Πρόεδρος
της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

Gerd MUHR

Γνωμοδότηση για την πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου που τροποποιεί την οδηγία 69/335/ΕΟΚ περί των εμμέσων φόρων των επιβαλλομένων επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων⁽¹⁾

(85/C 87/08)

Στις 2 Οκτωβρίου 1984, το Συμβούλιο αποφάσισε να ζητήσει από την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή να γνωμοδοτήσει, σύμφωνα με το άρθρο 100 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, σχετικά με την παραπάνω αναφερόμενη πρόταση οδηγίας.

Το τμήμα οικονομικών και δημοσιονομικών υποθέσεων, στο οποίο ανατέθηκε η προετοιμασία των σχετικών εργασιών της ΟΚΕ, υιοθέτησε τη γνωμοδότησή του στις 22 Ιανουαρίου 1985, με δάση προφορική εισήγηση του κ. Elkan.

Κατά την 223η σύνοδο ολομέλειας (συνεδρίαση της 30ής Ιανουαρίου 1985), η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή υιοθέτησε την ακόλουθη γνωμοδότηση ομόφωνα με 3 αποχές.

Γενικές παρατηρήσεις

Η ΟΚΕ δέχεται την προτεινόμενη μείωση του αριθμού των συναλλαγών στις οποίες μπορεί να επιβληθεί ο φόρος εισφοράς, και την προτεινόμενη δυνατότητα ελάττωσης του συντελεστή του φόρου αυτού.

Ωστόσο, Η ΟΚΕ δηλώνει ότι λυπάται επειδή η Επιτροπή δεν μπόρεσε να προτείνει την πλήρη κατάργηση του φόρου εισφοράς, όπως έχει ζητήσει η ΟΚΕ επανειλημμένα και ομόφωνα στο παρελθόν⁽²⁾. Επιθυμεί για μια ακόμη φορά να τονίσει την πεποίθησή της, που συμμερίζεται και η Επιτροπή, ότι σε ένα λογικό φορολογικό σύστημα δεν υπάρχουν περιθώρια για την επιβολή έμμεσων φόρων στις συγκεντρώσεις των κεφαλαίων.

Μολονότι πρέπει να γίνει αποδεκτό ότι η κατάργηση του φόρου εισφοράς θα μείωνε τα φορολογικά έσοδα των κρατών μελών, ο φόρος αυτός αντιπροσωπεύει ένα τόσο μικρό ποσοστό του συνόλου των εσόδων που η

απώλειά του δεν θα είναι ιδιαίτερα αισθητή σε κανένα κράτος μέλος. Η πλήρης κατάργηση του φόρου εισφοράς μπορεί επίσης να αντισταθμιστεί από την εξοικονόμηση των εξόδων είσπραξης και, κατά συνέπεια, των δαπανών στις οποίες υποβάλλονται οι επιχειρήσεις. Επιπλέον, ενδέχεται να τονωθεί εύκολα το κίνητρο για επενδύσεις, έτσι ώστε η συνεπαγόμενη επέκταση της οικονομικής δραστηριότητας να είναι επαρκής για να αντισταθμίσει την απώλεια εσόδων, χωρίς να χρειάζεται να αυξηθούν άλλοι φόροι.

Αν και η ΟΚΕ θεωρεί τις προτάσεις της Επιτροπής ως τη δεύτερη λύση που μπορεί να γίνει δεκτή, θα επιθυμούσε ωστόσο να εξετάσει η Επιτροπή μια εναλλακτική πρόταση, δηλαδή τον καθορισμό δύο σταδίων. Αρχικά ο υποχρεωτικός φόρος θα μειωθεί από 1 % σε 0,5 %, με την έννοια ότι θα καταργηθεί πλήρως την 1η Ιανουαρίου 1989. Ο τρόπος αυτός δράσης θα έχει επίσης το συνακόλουθο πλεονέκτημα, το οποίο θεωρούμε σημαντικό, ότι δεν θα διαταραχθεί η δημοσιονομική αρμονία ανάμεσα στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 30 Ιανουαρίου 1985.

*Ο Πρόεδρος
της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής*

Gerd MUHR

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 267 της 6. 10. 1984, σ. 5.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 142 της 31. 12. 1972, σ. 10.
ΕΕ αριθ. C 113 της 18. 4. 1973, σ. 11.
ΕΕ αριθ. C 109 της 19. 9. 1975, σ. 36.

ΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡΓΟΛΑΒΙΑΣ
ΚΛΑΔΟΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΠΛΑΣΤΙΚΩΝ ΥΛΩΝ ΚΑΙ ΚΑΟΥΤΣΟΥΚ

Στόχος της εργασίας του είναι η προαγωγή της υπεργολαβίας, τόσο σε εθνικό όσο και σε διεθνές επίπεδο, με τον εφοδιασμό των βιομηχανών, και κυρίως των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, με ένα εναρμονισμένο όργανο το οποίο θα τους παρέχει τη δυνατότητα να ερμηνεύουν την υπεργολαβία τους σε εννέα διαφορετικές γλώσσες.

Οι ερμηνείες αυτές, με τα γλωσσικά τους ισοδύναμα, αναφέρονται στα προϊόντα που αποτελούν αντικείμενο υπεργολαβίας, στα μέσα παραγωγής και στα προϊόντα των κυρίως κατασκευαστών.

Η ονοματολογία αυτή μπορεί να χρησιμοποιηθεί από τους εργολάβους και τους κυρίως κατασκευαστές ως πολύγλωσσο τεχνικό εργαλείο κατά τον καθορισμό των σχέσεων τους.

Εξάλλου, μπορεί να χρησιμεύσει ως βασική κωδικοποίηση στους οργανισμούς που ενδιαφέρονται για ένα ορθολογικό ευρετήριο της υπεργολαβίας.

ΜΕΡΟΣ Α: Ονοματολογία των προϊόντων υπεργολαβίας

Το μέρος Α, το οποίο περιλαμβάνει οκτώ κεφάλαια, αποτελεί ευρετήριο των ομάδων προϊόντων που είναι δυνατόν να κατασκευαστούν σε υπεργολαβία και δίνει τη δυνατότητα να οριοθετηθεί η παραγωγή ενός υπεργολάβου, σύμφωνα με το βαθμό της τεχνικής πολυπλοκότητας των εργασιών που μπορεί να εκτελέσει.

ΜΕΡΟΣ Β: Ονοματολογία των εργασιών και μέσων παραγωγής

Το μέρος αυτό, το οποίο αποτελείται επίσης από οκτώ κεφάλαια, παρουσιάζει τις εργασίες και τα μέσα παραγωγής που χρησιμοποιεί η υπεργολαβία και δίνει τη δυνατότητα προδιαγραφής των χαρακτηριστικών των χρησιμοποιούμενων βασικών υλών, των διαθέσιμων τρόπων παραγωγής, καθώς και του βαθμού ακριβείας που μπορεί να επιτύχει ο υπεργολάβος.

ΜΕΡΟΣ Γ: Ονοματολογία των προϊόντων των κυρίως κατασκευαστών

Το μέρος αυτό έχει ληφθεί από την Κοινή Ονοματολογία των Βιομηχανικών Προϊόντων (NIPRO), που εκδόθηκε από το Γραφείο Στατιστικής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και αποτελεί ευρετήριο της παραγωγής των κυρίως κατασκευαστών, δίνοντας κατ' αυτό τον τρόπο τη δυνατότητα να διαπιστωθεί σε ποιους τομείς έχει ήδη εκτελέσει υπεργολαβικές εργασίες μια επιχείρηση.

ΜΕΡΟΣ Δ: Πληροφοριακό δελτίο της υπεργολαβικής επιχείρησης

Το δελτίο της επιχείρησης, στο οποίο εκτίθενται εκ νέου και ενοποιούνται όλα τα στοιχεία που υπάρχουν στα μέρη Α, Β και Γ, έχει καταρτισθεί με τέτοιο τρόπο ώστε να επιτρέπει την καλύτερη δυνατή επιλογή των πλέον ικανών υπεργολάβων για την εκτέλεση μιας καθορισμένης παραγγελίας. Το δελτίο επιχείρησης απεικονίζει, εξάλλου, το δυναμικό και τα μέσα παραγωγής, καθώς και την κεκτημένη πείρα του υπεργολάβου.

Εκδίδεται στις εξής γλώσσες: αγγλικά, γαλλικά, γερμανικά, δανικά, ελληνικά, ιταλικά, ολλανδικά.

ISBN: 92-825-5076-1

Αριθμός καταλόγου: CB-40-84-876-9A-C

Τιμή στο Λουξεμβούργο χωρίς ΦΠΑ: 15,39, ECU, 700 FB, 1 360 Δρχ.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
L-2985 Luxembourg

ΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡΓΟΛΑΒΙΑΣ
ΚΛΑΔΟΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΜΕΤΑΛΛΟΥ — ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΚΔΟΣΗ

Στόχος της εργασίας του είναι η προαγωγή της υπεργολαβίας, τόσο σε εθνικό όσο και σε διεθνές επίπεδο, με τον εφοδιασμό των βιομηχανών, και κυρίως των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, με ένα εναρμονισμένο όργανο το οποίο θα τους παρέχει τη δυνατότητα να ερμηνεύουν την υπεργολαβία τους σε εννέα διαφορετικές γλώσσες.

Οι ερμηνείες αυτές, με τα γλωσσικά τους ισοδύναμα, αναφέρονται στα προϊόντα που αποτελούν αντικείμενο υπεργολαβίας, στα μέσα παραγωγής και στα προϊόντα των κυρίως κατασκευαστών.

Η ονοματολογία αυτή μπορεί να χρησιμοποιηθεί από τους εργολάβους και τους κυρίως κατασκευαστές ως πολύγλωσσο τεχνικό εργαλείο κατά τον καθορισμό των σχέσεών τους.

Εξάλλου, μπορεί να χρησιμεύσει ως βασική κωδικοποίηση στους οργανισμούς που ενδιαφέρονται για ένα ορθολογικό ευρετήριο της υπεργολαβίας.

ΜΕΡΟΣ Α: Ονοματολογία των προϊόντων υπεργολαβίας

Το μέρος Α, το οποίο περιλαμβάνει οκτώ κεφάλαια, αποτελεί ευρετήριο των ομάδων προϊόντων που είναι δυνατόν να κατασκευαστούν σε υπεργολαβία και δίνει τη δυνατότητα να οριοθετηθεί η παραγωγή ενός υπεργολάβου, σύμφωνα με το βαθμό της τεχνικής πολυπλοκότητας των εργασιών που μπορεί να εκτελέσει.

ΜΕΡΟΣ Β: Ονοματολογία των εργασιών και μέσων παραγωγής

Το μέρος αυτό, το οποίο αποτελείται επίσης από οκτώ κεφάλαια, παρουσιάζει τις εργασίες και τα μέσα παραγωγής που χρησιμοποιεί η υπεργολαβία και δίνει τη δυνατότητα προδιαγραφής των χαρακτηριστικών των χρησιμοποιούμενων βασικών υλών, των διαθεσίμων τρόπων παραγωγής, καθώς και του βαθμού ακριβείας που μπορεί να επιτύχει ο υπεργολάβος.

ΜΕΡΟΣ Γ: Ονοματολογία των προϊόντων των κυρίως κατασκευαστών

Το μέρος αυτό έχει ληφθεί από την Κοινή Ονοματολογία των Βιομηχανικών Προϊόντων (NIPRO), που εκδόθηκε από το Γραφείο Στατιστικής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και αποτελεί ευρετήριο της παραγωγής των κυρίως κατασκευαστών, δίνοντας κατ' αυτό τον τρόπο τη δυνατότητα να διαπιστωθεί σε ποιους τομείς έχει ήδη εκτελέσει υπεργολαβικές εργασίες μια επιχείρηση.

ΜΕΡΟΣ Δ: Πληροφοριακό δελτίο της υπεργολαβικής επιχείρησης

Το δελτίο της επιχείρησης, στο οποίο εκτίθενται εκ νέου και ενοποιούνται όλα τα στοιχεία που υπάρχουν στα μέρη Α, Β και Γ, έχει καταρτισθεί με τέτοιο τρόπο ώστε να επιτρέπει την καλύτερη δυνατή επιλογή των πλέον ικανών υπεργολάβων για την εκτέλεση μιας καθορισμένης παραγγελίας. Το δελτίο επιχείρησης απεικονίζει, εξάλλου, το δυναμικό και τα μέσα παραγωγής, καθώς και την κεκτημένη πείρα του υπεργολάβου.

Εκδίδεται στις εξής γλώσσες: αγγλικά, γαλλικά, γερμανικά, δανικά, ελληνικά, ιταλικά, ολλανδικά.

ISBN: 92-826-4271-8

Αριθμός καταλόγου: CB -40-84-125-9A-C

Τιμή στο Λουξεμβούργο χωρίς ΦΠΑ: 17,36 ECU, 800 FB, 1 445 Δρχ.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
L-2985 Luxembourg

ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

II/84

Το Συμβούλιο αποτελεί το κέντρο του κοινοτικού μηχανισμού διαβουλεύσεων και λήψης αποφάσεων.

Ο ανά χείρας οδηγός δίνει μια συνοπτική εικόνα της διάρθρωσης των αρμοδιοτήτων και της λειτουργίας του Συμβουλίου. Ο αναγνώστης θα βρει εδώ, μεταξύ άλλων, κατάλογο των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών, οι οποίοι συμμετέχουν συνήθως στις συνόδους του Συμβουλίου, κατάλογο των μελών της Επιτροπής των Μονίμων Αντιπροσώπων, οργανόγραμμα της Μόνιμης Αντιπροσωπείας του κάθε κράτους μέλους και τη διάρθρωση της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου. Ας σημειωθεί ότι ο οδηγός αυτός ενημερώνεται δύο φορές το χρόνο. Παρέχονται επίσης χρήσιμες πληροφορίες για τις διάφορες επιτροπές που εργάζονται στα πλαίσια του Συμβουλίου, καθώς και για τα Μεικτά Συμβούλια Σύνδεσης και Συνεργασίας, το Συμβούλιο των Υπουργών ΑΚΕ-ΕΟΚ και τις αντιπροσωπείες των κρατών ΑΚΕ στην Κοινότητα.

Εκδίδεται στις εξής γλώσσες: αγγλικά, γαλλικά, γερμανικά, δανικά, ελληνικά, ιταλικά, ολλανδικά.

ISBN 92-824-0178-2

BX-41-84-733-GR-C

Τιμή στο Λουξεμβούργο χωρίς ΦΠΑ: 2,72 ECU, 125 FB, 230 Δρχ.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
L-2985 LUXEMBOURG